

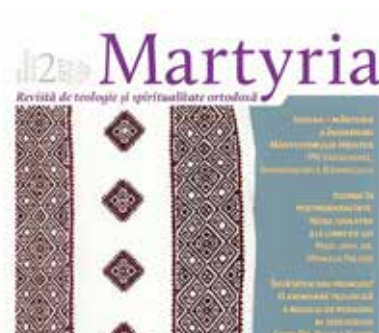

PRAXIS

BULETIN INFORMATIV AL SFINTEI ARHIEPISCOPII A RÂMNICULUI

Anul III, Nr. 1, ianuarie - februarie 2018

Cuvântul Ierarhului

- 3 *Postul – medicament al înstrăinării omului de Dumnezeu*

Eveniment

- 6 Simpozionul Național „Voievodul Mircea cel Bătrân, apărător al dreptei credințe și ctitor de lăcașuri sfinte”
9 *Mircea cel Bătrân - voievodul care a întărit unitatea de neam și de credință a românilor*

Biserica și Societate

- 11 Pomenirea Voievodului Mircea cel Bătrân în citoria sa - Mănăstirea Cozia
13 Slujbă de pomenire și manifestări culturale dedicate poetului național Mihai Eminescu
15 Aniversarea Unirii Principatelor Române
16 Ședința Anuală a Adunării Eparhiale
18 „Anul 2018 ne îndatorează să păstrăm unitatea de credință a neamului nostru”
19 Înaltpreasfințitul Părinte Varsanufie: „Epifania ne întărește pe noi în această credință mântuitoare că Dumnezeu este Unul în ființă dar întreit în Persoane”
21 Sărbătoarea Parohiei „Sfântul Ioan Botezătorul”
22 „Cel care mulțumește a avut îndelungă-răbdare în boala sa, însă încununează această răbdare prin mulțumirea care se transformă în recunoștință”
23 Cinstirea Icoanei Maicii Domnului - „Odighitria” sau „Îndrumătoarea” de la Mănăstirea Cozia
25 Binecuvântare arhierescă pentru preoții și credincioșii Parohiei *Sfântul Gheorghe Izvoranul* -Drăgășani

- 26 Sfânta Liturghie Arhierescă la Mănăstirea Frâsinei în Duminica Înfricoșătoarei Judecăți
27 Chiriarhul Râmnicului a citit Canonul cel Mare al Sfântului Andrei Criteanul, la Catedrala Arhiepiscopală
28 Duminica Ortodoxiei la Catedrala Arhiepiscopală „Sfântul Nicolae”

Biserica și tinerii

- 30 Manifestări cultural-duhovnicești în cinstea Sfântului Cuvios Efrem Sirul
31 Educarea valorilor creștine în familie
32 Biserica și Școala - Proiecte educaționale și concursuri școlare
33 Olimpiada de Religie pentru clasele VII-XII și Concursul județean *Spiritualitate creștină*
34 Concursul *Cultură și spiritualitate românească*
34 Concursul județean *Moralitate creștină*
36 Misiunea Coralei Seminarului Teologic „Sfântul Nicolae” în Biserica și societate
40 Proiecte culturale și social-filantropice inițiate de Liga Femeilor Creștin-Ortodoxe din Arhiepiscopia Râmnicului

Noutăți editoriale

38

Pastorația rromilor

42

Viața parohiilor

44

Postul – medicament al înstrăinării omului de Dumnezeu

Cuvântul Înaltpreasfințitului Părinte Varsanufie, Arhiepiscopul Râmnicului,
la începutul Postului Mare

*Preacuvioși și Preacucernici Părinți,
Cuvioase Maici,
Iubiți frați și surori în Domnul,*

Incepem astăzi o călătorie duhovnicească care se va întinde pe parcursul a șapte săptămâni, la sfârșitul căreia ne vom împărtăși de bucuria mare a Praznicului Învierii Domnului.

Această perioadă de pregătire duhovnicească a Postului Mare ne aduce înaintea dintru început aceste două întrebări: de ce postim și cum să facem ca nevoița noastră să fie de folos sufletului nostru?

Postul, privit ca o nevoiță, este un medicament, un leac împotriva înstrăinării de Dumnezeu și ajutor spre întoarcerea noastră în Casa Tatălui, pe care am pierdut-o prin neascultare, mâncând din pomul cunoștinței binelui și răului. Întreaga teologie patristică mărturisește că dacă omul a pierdut raiul mâncând, îl poate redobândi, întorcându-se în el prin nemâncare. Sfântul Grigorie Palama mărturisește în acest sens faptul că postul este socotit drept „o poruncă a vieții, de o vârstă cu firea omenească, întrucât obârșia și-o trage din Rai, dat fiind de către Dumnezeu lui Adam, drept pază a vieții și a harului

celui dumnezeiesc”. Sfântul Vasile cel Mare, în „Omilia întâi despre post”, arată care este originea postului: „Legea postului a fost dată în paradis. Adam a primit întâia oară porunca de a posti: «Nu mâncați din pomul cunoștinței binelui și răului» (Facerea II, 17). Cuvântul: «Nu mâncați» este o lege a postului și înfrânării [...]. N-am postit, și am fost alungați din Rai! Să postim, dar, ca să ne întoarcem în Rai!”.

Însuși Mântuitorul Hristos a postit și a recomandat postul ca mijloc de luptă împotriva diavolului și a duhurilor răutății, spunându-le Sfinților Apostoli: „Acest neam de demoni cu nimic nu poate ieși, decât numai cu rugăciune și cu post” (Marcu IX, 29). Moise, postind patruzeci de zile, s-a înălțat spre culmea vederii lui Dumnezeu și a primit tablele cuvântului. Părtaș al acestei bucurii a fost și Ilie, dar mai înainte s-a curățit prin post. Daniel proorocul a dobândit, la rândul lui, vederea lui Dumnezeu, pregătindu-se douăzeci de zile prin post și nemâncare.

Chiar dacă unora li se pare că postul este impus și forțat naturii umane, din contră, el este cel care îl conduce pe om către firescul ființei sale, transformându-i pofta în dor după Dumnezeu și după Raiul pierdut. Postul este necesar omului

și pentru a nu se confunda cu materia; prin el, pe de o parte, omul conștientizează dependența lui față de lume, dar totodată își regăsește locul lui de stăpân asupra naturii. Cel credincios se răstignește pe sine lumii acesteia, pentru a învia întru Hristos Domnul. Răstignirea de sine înseamnă în primul rând curățirea de patimi și alipirea tot mai strânsă de poruncile lui Dumnezeu. Patimile îl înstrăinează tot mai mult pe om de Dumnezeu, alungând de la acesta Duhul Sfânt. Patimile sunt contrare firii și reprezintă practic o răsturnare a ierarhiei din om; omul pătimăș se mulțumește cu surrogatul plăcerii date de patimă, uitând de Dumnezeu. Uitarea de Dumnezeu, ignorarea Lui, face ca mintea omului să rămână coborâtă cu totul în simțuri, îmbolnăvind-

se. Patima este astfel o boală a sufletului, apărând prin deteriorarea sănătății sufletului, înstrăinându-l de el însuși și de Dumnezeu. Postul singur devine astfel leac al omului pentru vindecarea lui de înstrăinarea de Dumnezeu. Sfântul Ioan Scărarul ne avertizează în acest sens: „Nu te amăgi: Nu te vei izbăvi de faraon și nu vei vedea Paștile de sus, de nu vei mânca neîncetat ierburi amare și azima, sila și greaua pătimire a postului”.

Clement Alexandrinul definește postul accentuând mai mult partea lui duhovnicească: „Postul, ca să spun pe scurt, înseamnă îndepărtarea de toate păcatele; și a celor cu fapta și a celor cu cuvântul și chiar a celor cu gândul”, însă această latură a postului nu trebuie să-i lipsească omului nicidecum, nu doar în perioadele de postire.

Sfântul Vasile cel Mare arată cum trebuie să împletim cele două coordonate ale postului, cea trupească și cea sufletească, astfel încât ființa

noastră să nu se vatăme: „Dar cumpătare socotim că însemnează nu numai abținerea de la mâncăruri, ci înainte de toate nedistrarea ochilor. Căci ce folos este dacă te abții de la mâncăruri, dar mănânci cu ochii pofta adulterului, sau cu voința ta ascuți cu urechile strigăte deșarte și diavolești? Nu folosește la nimic să te abții de la mâncăruri, dar să nu te abții de la aroganța mândriei și vanității și de la alte patimi. Într-adevăr, la ce folosește să fii cumpătat la mâncăruri, dar să nu te abții de la gânduri rele și deșarte? Pentru aceasta și Apostolul a spus: «Mă tem ca nu cumva să abat gândurile voastre» (*II Corinteni* 11, 3). Așadar, să fim cumpătați, de la toate acestea, pentru ca să nu ajungă și la noi acuzația Domnului, că strecurăm fânțarul și înghițim cămila”.

Sfântul Ioan Casian, la rândul său, arată care este scopul principal al postirii, și anume lepădarea de patimi: „ajunările [...] trebuie ținute în chip deosebit numai pentru Dumnezeu, spre umilința inimii și curățirea de vicii”. Vorbind despre aspectul duhovnicesc al postului, Sfântul Ioan Casian accentuează: „dar să nu credem că poate fi îndestulător pentru desăvârșirea inimii și neprihănirea trupului numai acest post de mâncăruri văzute, dacă nu se va uni acestuia postul sufletului. Căci și acesta

își are mâncărurile lui vătămătoare, de care îngrășându-se se rostogolește în prăpăștiile desfrâului, chiar fără belșug de hrană. O asemenea hrană, și chiar foarte plăcută, este defăimarea. Și mânia îi este tot hrană și, deși foarte neplăcută, îi oferă totuși sufletului un aliment nefericit și în același timp îl doboară cu gustul lui ucigător. Și pizma este o hrană a minții, pe care o slăbește cu sucurile ei otrăvitoare, și nu încetează s-o chinuiască, nefericind-o neconținut cu bunăstarea și fericirea altora. Cenodoxia, adică slava deșartă, este și ea o hrană a sufletului, pe care, pentru moment îl mângâie cu desfătare, dar apoi îl golește și îl despoaie de orice virtute, făcându-l sterp și lipsit de toate roadele duhului. Astfel, îl face numai să piardă meritele unor nemăsurate strădanii, dar chiar să îndure chinuri mai mari. Orice poftă și cutreier al unei inimi nestatornice sunt la fel o hrană a sufletului, pe care îl întrețin cu mâncăruri vătămătoare, lipsindu-l însă pentru viitor de pâinea

cerească și de hrana cea adevărată”. Concluzionând despre cele două coordonate ale postirii, Sfântul Ioan Casian, reluând cuvintele Avei Macarie, ne învață că: „așa trebuie să-și orânduiască posturile monahul, ca și când ar avea să trăiască în trup o sută de ani, și așa să-și pună frâu pornirilor sufletului, să uite de jigniri, să alunge tristețile și să disprețuiască durerile și pierderile, ca și când ar muri în fiecare zi” .

Sfântul Ioan Gură de Aur spunea despre post că este mama tuturor bunătăților, dascăl al cumințeniei și al întregii virtuți, iar postul de patruzeci de zile este leacul sufletelor noastre .

Aspectul trupesc al postului nu trebuie să ne facă să-l neglijăm pe cel duhovnicesc, de fiecare clipă, așa cum Sfântul Grigorie al Nyssei ne învață: „Ce folos poate avea cineva de pe urma postului trupesc, câtă vreme nu-și curăță și sufletul? Căci nu-i de niciun folos să fereci cât de tare căruța și să înhami la ea cai oricât de vijelioși, dacă vizitiul care s-o conducă va fi el însuși un om nestăpânit. Ce folos că o corabie e bine încheiată dacă cel care o cârmuiește umblă mereu beat?”.

Așa cum vedem, postul nu se reduce doar la abținerea de la mâncare, ci are un sens mai larg, însemnând nevoința duhovnicească mai generală, săvârșită prin rugăciune, lupta împotriva patimilor și milostenie: „Căci există și un post netrupesc și o înfrânare nematerialnică și aceasta constă în îndepărtarea suflatească de la cele rele, căci numai în vederea acesteia ni s-a rânduit și înfrânarea de la mâncăruri. Îndepărtați-vă, așadar, de la rele! Înfrânați-vă de a mai pofti bunurile străine! Fugiți de câștig nedrept! Omorâți în voi drăceasca iubire de argint! În casele voastre să nu se găsească niciun lucru dobândit prin silă sau prin răpire!” .

Neglijarea postului pe care o vedem în zilele noastre dovedește dezinteresul omului contemporan față de dimensiunea spirituală a vieții și a dus la împietrirea omului, la lipsa aproape totală a lucrării duhovnicești din viața acestuia.

Foamea pe care o simțim în timpul postului trebuie să ne conducă spre foamea duhovnicească, spre flămânzirea noastră după Cuvântul lui Dumnezeu. Postul trebuie să ne conducă spre pocăință, adică spre schimbarea vieții noastre, către schimbarea modului de a gândi și de a viețui în lume. Este nevoie

ca postul să ne fie un continuu efort duhovnicesc de a ne schimba raportarea noastră la semenii și la Dumnezeu. Înnoirea noastră duhovnicească întru Hristos Domnul nu se poate împlini fără acest principal mijloc pe care ni l-a lăsat Dumnezeu: postirea, așa cum dumnezeiescul părinte Grigorie

Palama ne învață: „Vrea cineva să găsească viață și har în Dumnezeu și de la Dumnezeu? Să fugă atunci de neînfrânarea aducătoare de moarte și să vină degrabă la postul cel dumnezeiesc și la cumpătare, ca să se întoarcă el întru bucuria Raiului” .

Să facem și noi din acest post o ocazie de a ne întoarce în brațele părintești pururea deschise ale lui Dumnezeu, să facem din acest post șansa noastră de a reveni în Raiul cel furat de la noi prin invidia diavolului și să nu pierdem această perioadă zadarnic. Să trăim acest post ca și cum ar fi ultimul pe care îl trăim, ca și cum aceasta este ultima șansă a noastră de a reveni în Casa Tatălui nostru Cel Ceresc, luând aminte la textul liturgic pe care îl ascultăm an de an, în prima zi a Postului Mare, la slujba Utreniei: „Venit-a postul, maică a curăției, cea care învinovățește păcatul și este vestitoarea pocăinței, purtarea îngerilor și mântuirea oamenilor; să strigăm, credincioșii: Dumnezeule, miluiește-ne pe noi!” .

Să ne dăruiască Dumnezeu tuturor post binecuvântat, cu roade multe sufletești, ca prin acestea să dobândim pururea Împărăția lui Dumnezeu! Amin!

† VARSANUFIE
Arhiepiscopul Râmnicului

Simpozionul Național „Voievodul Mircea cel Bătrân, apărător al dreptei credințe și ctitor de lăcașuri sfinte”

Pentru comemorarea Voievodului Mircea cel Bătrân, domnitorul ctitor de lăcașuri sfinte și apărător al neamului, Arhiepiscopia Râmnicului a inițiat la începutul acestui an o serie de manifestări cultural-duhovnicești care au fost inaugurate în cadrul Simpozionului Național „Voievodul Mircea cel Bătrân, apărător al dreptei credințe și ctitor de lăcașuri sfinte”, desfășurat, în data de 20 ianuarie, în prezența Înaltpreasfințitului Părinte Arhiepiscop Varsanufie, la Sala *Iosif Episcopul* a Casei *Sfântul Ierarh Calinic*. Simpozionul a reunit academicieni, cercetători, preoți, profesori, oameni de cultură și elevi ai Seminarului Teologic „Sfântul Nicolae”.

Înaltpreasfințitul Părinte Varsanufie, în deschiderea sesiunii științifice, a susținut comunicarea „Mircea cel Bătrân - voievodul care a întărit unitatea de neam și de credință a românilor”, evidențiind misiunea politică și activitatea ctitoricească a acestuia.

De asemenea, au susținut comunicări:

Acad. Prof. Univ. Dr. Răzvan Theodorescu, Academia Română: „Mare voievod, herțeg și despot: ctitorul de țară Mircea I”;

Prof. Univ. Dr. Radu-Ștefan Vergatti, membru titular al AOSR: „Dobrogea lui Mircea cel Bătrân”;

Prof. Univ. Dr. Nae Georgescu: „Mircea cel Bătrân în opera lui Mihai Eminescu”;

Prof. Univ. Dr. Valentin Ciorbea, membru asociat AOSR, director al Centrului de cercetare a Conlucrării Bisericii Ortodoxe cu Armata României „General Paul Teodorescu”: „Politica lui Mircea cel Bătrân la Dunărea de Jos și Marea cea Mare”;

Cercet. Dr. Mircea Gheorghe Abrudan, Institutul de Istorie „George Barițiu” al Academiei Române, Cluj-Napoca: „Mănăstirea Cozia în cartografiile și descrierile austriece din secolul al XVIII-lea”;

Pr. Dr. Laurențiu Rădoi: „Mircea cel Bătrân și Biserica Neamului”;

Conf. Univ. Dr. Ioan St. Lazăr: „Considerații privind dimensiunea spirituală a personalității lui Mircea cel Mare”;

Arh. Drd. Anca Mihaela Coșa, Școala Doctorală de Urbanism a Universității de Arhitectură Ion Mincu București: „Cercetare folosind imagini din satelit asupra ctitoriilor Sfântului Nicodim de la Tismana”;

Dumitru Garoafă, inspector Arhivele Naționale, Vâlcea: „31 ianuarie / 13 februarie 1918: comemorarea a 500 de ani de la trecerea în veșnicie a domnitorului Mircea cel Mare”;

Pr. drd. Constantin Mănescu: „Scrierile lui Nicolae

Iorga despre Mircea cel Bătrân”.

Domnul academician Răzvan Teodorescu a subliniat că „în domnia de peste trei decenii a lui Mircea I, câteva trăsături ale vechii civilizații românești s-au structurat temeinic. Cea dintâi este sinteza culturală aici dovedită, mai ales prin elita princiară și nobiliară. Aceasta într-o lume unde voievodul, el însuși purtător de costum cavaleresc apusean cu „chausses” împodobite cu semne heraldice orientale - se afla în relații statornice sau episodice cu împăratul rege Sigismund de Luxemburg sau cu contele de Nevers, viitor duce al Burgundiei, iar un boier valah al timpului îl însoțea pe marele senior, baronul Enguerrand de Coucy.

Așa cum remarcam mai demult, aidoma câtorva altor colțuri de continent, din Spania în arhipelagul grecesc, din Crimeea până în Sicilia, unde în acel moment crucial al istoriei europene - cu secularul conflict franco - englez, cu fărâmițările balcanice și cu ofensiva otomană - se întâlneau Occidentul catolic al „goticului internațional”, Bizanțul ortodox al Paleologilor și Islamul arabo - turcesc, spațiul românesc a polarizat, în contactele politice cu Basarabii și cu Bogdăneștii o „Europă în miniatură” ai cărei eroi erau împărații germani și bizantini, cruciații burgunzi și misionarii franciscani, neguțătorii genovezi și șecii otomani, ducând în trena lor o firească atmosferă cosmopolită unde vizualul devenea atoatepănitor, în ceremonialul aulic sau liturgic și în războaiele feudale nu mai puțin.

O a doua trăsătură a civilizației muntene a

timpului este toleranța spirituală. O deslușim grație corespondenței purtate între 1381 și 1393 între patriarhul Eftimie al Târnovei și mitropolitul Ungrovlahiei Antim Critopoulos de unde aflăm că pe malul stâng al Dunării și-au găsit refugiu răuvoitori și potrivnici ai Bisericii bulgare. Și ne amintim că tot acum era adăpostit de Mircea Vodă șecul reformator de origine selgiucidă Bedreddin de Samavna, cel care împotriva politicii sultanale predica o toleranță religioasă și un sincretism cu rădăcini anatoliene și șamaniste central - asiatice, prin care erau chemați să stea alături derviși musulmani și călugări isihăști din Balcani (aceasta într-un timp în care, din rațiuni politice, se refugia pe lângă domnul muntean în 1409 pretendentul Musa, devenit efemer sultan la Edirne doi ani mai târziu).

A treia trăsătură va fi conturarea, de pe acum, în chip limpede a unei romanități, adică latinități a spiritului românesc în veacul „întemeierii de țară”. Un veac al bilingvismului slavo - românesc care precede cu trei sute de ani momentul în care cronicarii vor conștientiza, ca elite cărturărești, originea latină a poporului lor; dar, totodată, un veac în care sunt semne, deopotrivă materiale și imateriale, care ne îngăduie ipoteza unei trăiri românești, alta decât cea a lumii slave sau grecești cu care lumea nord - dunăreană era în strânsă legătură.

Epoca la care ne-am referit este una întemeietoare: a realismului politic, a sintezei culturale, a toleranței și a romanității spirituale pentru care domnia lui

Mircea cel Bătrân rămâne un început de drum”.

Una dintre marile probleme ale domniei lui Mircea cel Mare (1386-1418) a fost cea a întinderii statului său. Bogdan Petriceicu Hasdeu a scris că Mircea vodă a avut o țară mai întinsă decât a regelui Carol I.

Prof. Univ. Dr. Radu-Ștefan Vergatti a precizat că într-adevăr, dacă se urmărește întinderea țării domnului român, aceasta pleca din Țara Severinului și mergea până la „Marea cea Mare”, adică până la Marea Neagră. Ei i se mai adăugau pământurile din nordul Munților Carpați Meridionali: Țara Făgărașului și Țara Amlașului.

Dobrogea și stăpânirea ei a implicat cele mai ample discuții din punct de vedere istoric și politic. Era firesc. Pentru stăpânirea unor teritorii, sau preluarea lor, sunt necesare două argumente: o tradiție și o stăpânire istorică în timp, și elementul demografic dominant pentru cel care solicită stăpânirea.

Analiza documentelor existente, scrise și nescrise, demonstrează că Dunărea nu a fost niciodată un hotar de netrecut între locuitorii de pe ambele maluri ale marelui fluviu. Ca atare, Dobrogea românească era mărginită și încadrată în vest între marile bălți

denumite Balta Ialomiței și Balta Brăilei, în est de Marea Neagră, în nord de Delta Dunării care atunci avea cinci brațe, în sud de uriașul codru de copaci din piatră, de netrecut de călătorii obișnuiți. Stăpânirea politică era a domnilor români. A fost pusă această problemă a stăpânirii politice în mai multe rânduri. S-au emis mai multe ipoteze. Analiza documentelor arată clar că între populația din Dobrogea și domniile Ungro-Vlahiei a fost o veche și permanentă legătură.

La cumpăna dintre secolele al XIII-lea și al XIV-lea, o parte dintre locuitorii români din Țara Făgărașului a suferit o agravare a situației lor. Acolo, către anul 1290, regalitatea maghiară, regele Ladislau IV Cumanul (1272-1290) le-a luat pământurile românilor și le-a dat nobilului Ugrinus Csák. Situația a fost confirmată și întărită de Adunarea Generală a Stărilor Transilvaniei în anul 1291. Este foarte probabil ca această nedreptate să fi determinat o migrație masivă a românilor din Țara Făgărașului, în frunte cu legendarul „Negru vodă”, către sud, către Țara Muscelor. Se poate invoca în sprijinul acestei presupuneri un element topic. În zona Muscelor exista la finele secolului al XIX-lea toponimul Valea Sasului”.

În continuarea simpozionului, au fost prezentate aspecte politice, culturale și spirituale din perioada domniei Voievodului Mircea cel Bătrân, dar și modul în care personalitatea lui apare ilustrată în literatură sau la diferite momente de comemorare în cele șase veacuri care s-au împlinit de la mutarea sa la cele veșnice.

**Cuvântul
Înaltpreasfințitului
Părinte Arhiepiscop
Varsanufie
la deschiderea
Simpozionului
Național „Voievodul
Mircea cel Bătrân,
apărător al dreptei
credințe și ctitor de
lăcașuri sfinte”**

Mircea cel Bătrân - voievodul care a întărit unitatea de neam și de credință a românilor

Anul 2018, an declarat de către Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române ca *An Omagial al unității de credință și de neam și An comemorativ al Făuritorilor Marii Uniri din 1918*, prin rânduiala lui Dumnezeu ne oferă și posibilitatea de a-l comemora la șase sute de ani de la mutarea sa în Împărăția lui Dumnezeu pe unul dintre cei care au luptat cel mai mult pentru unitatea neamului românesc, pe binecredinciosul voievod Mircea cel Bătrân. Acum 100 de ani, când visul tuturor românilor s-a realizat, înfăptuindu-se România Mare, tocmai se împlinise o jumătate de mileniu, de când voievodul Mircea I Basarab a fost așezat în mormântul său de la Cozia.

Mircea cel Bătrân, voievod binecredincios și înțelept al neamului românesc, s-a îngrijit deopotrivă de bunăstarea materială și spirituală a poporului său, tinzând către idealul unității naționale. A pus un accent deosebit nu doar pe zidirea de lăcașuri sfinte, ci și pe sfințirea propriei vieți. În ceea ce privește activitatea desfășurată în sprijinul Bisericii, putem spune că Voievodul Mircea cel Mare a fost unul dintre marii ctitori de biserici și restauratori de sfinte lăcașuri ale perioadei medievale. Trebuie să facem precizarea că în timp ce el a ocupat scaunul domnesc, în Țara Românească exista o mitropolie, cea a Ungrovlahiei, cu sediul la Curtea de Argeș, întemeiată înainte de 1359, când a fost recunoscută de către Patriarhia Ecumenică, și o nouă mitropolie, a Severinului, cu o existență mai scurtă, de aproximativ trei decenii. Împreună cu ierarhii care

au păstorit în aceste două mitropolii, Voievodul Mircea cel Bătrân a lucrat pentru promovarea vieții bisericești.

Mănăstirea Cozia, locul unde binecredinciosul voievod se odihnește de șase secole, este una dintre cele mai frumoase și mai reușite realizări arhitecturale din Țara Românească, din a doua jumătate a secolului al XIV-lea.

În biserica acestei sfinte mănăstiri, Mircea cel Mare și-a ales locul de odihnă veșnică, precum și loc pentru portretul votiv de „mare voievod și domn”, pictat în partea dreaptă a naosului. Într-un document din 20 mai 1388, Voievodul Mircea spune: „De aceia, am binevoit domnia mea să ridic din temelie o mănăstire în numele Sfintei și de viață începătoare și nedespărțite Troițe, dumnezeire nezidită... la locul numit Nucet pe Olt, adică Cozia”.

Cel care l-a sfătuit pe Mircea să ridice ctitoria de la Cozia pe locul unde se află astăzi, a fost, cu siguranță, Sfântul Nicodim de la Tismana, călugăr cărturar și „sfetnic al lui Mircea întru cele dumnezeiești”. Se cunoaște din izvoare sigure că „Nicodim sfințitul” a fost duhovnicul lui Mircea încă din tinerețe și că mai târziu, când Mircea a ajuns domn, acesta „îl lua adesea pe Nicodim cu dânsul”.

Mănăstirea Cozia a fost târnosită de Sfântul

Cuvios Nicodim, al cărui chip este zugrăvit în partea de sud a pronaosului. Ca mănăstire, Cozia s-a organizat sub directa supraveghere a Sfântului Nicodim de la Tismana. El numește cel dintâi stareț cunoscut din documente, anume Ieromonahul Chir Gavriil, fără îndoială un ucenic al său.

Întreaga activitate a voievodului a fost sprijinită, în mod de netăgăduit, de doamna Mara, soția sa, al cărei chip se păstrează la Schitul Brădet.

Despre personalitatea voievodului muntean stau mărturie frescele de la Brădet, Argeș și Cozia, în care se pot remarca privirea pătrunzătoare și trăsăturile fine ale unei persoane cizelate, cumpătate și bine determinate. Dreapta credință și evlavie voievodului Țării Românești, Mircea cel Mare, nu pot fi puse la îndoială.

Sfintele altare pe care le-a zidit sunt semnul unei credințe nestrămutate, ce arată dorința acestuia de a fi pomenit neconținut la Sfânta Liturghie, iar duhovnicul său, Sfântul Nicodim de la Tismana, este, fără doar și poate,

un garant cert al vieții creștine pe care voievodul o ducea. Asemenea Sfântului Gheorghe, Marele Mucenic, care a zdrobit capul balaurului, voievodul evlavios Mircea a apărut mereu țara de năvălirea păgânilor și de întinarea dreptei credințe.

Studiile din ultimii ani asupra personalității voievodului Mircea cel Bătrân îl așază la loc de seamă, alături de marii bărbați ai neamului nostru românesc.

Prin curajul și jertfelnicia sa pentru neam și dreapta credință, a reușit să pună stavilă Imperiului Otoman în expansiunea sa tot mai rapidă spre Occident, sprijinindu-l pe regele maghiar Sigismund de Luxembourg. Astfel, pe plan extern, împreună cu Serbia și Bosnia, a construit un sistem de state tampon între Regatul Ungariei și Imperiul Otoman. Acest lucru a permis Occidentului să continue în toată această perioadă dezvoltarea socială și culturală, în lumina învățaturii creștine, care a fost mai târziu concretizată

în strălucita perioadă a Renașterii. În acest sens, toate marile realizări culturale și artistice ale Evului Mediu european sunt datorate acestui „atlet a lui Hristos”.

Literatura a consemnat în mod fericit, inspirat și valoros, frânturi din domnia voievodului muntean, care a depășit modalitățile de conducere obișnuite din acele vremuri. Dintre aceste lucrări, cele mai cunoscute sunt „Scrisoarea a III-a” a lui Mihai Eminescu și „Umbra lui Mircea la Cozia” a lui Grigore Alexandrescu.

Prezența lui Mircea cel Mare, Voievodul Țării

Românești, nu se va șterge din rădăcinile neamului nostru românesc, atâta timp cât nu vom uita să-i cinstim memoria, așa cum i se cuvine unui mare voievod creștin.

Domnitorul Mircea cel Mare rămâne viu prin ceea ce a lăsat posterității și constituie un model pentru conducători de astăzi și un îndemn pentru generațiile de azi și de mâine în a sluji acest popor. Fiecare dintre noi trebuie să fie

conștient că fără jerfa, vitejia și domnia sa poate nu ar mai fi existat în poporul român nici Binecredinciosul Voievod Ștefan cel Mare, nici Mihai Viteazul, nici Mihai Eminescu, nici Nicolae Iorga, nici Constantin Brâncuși, iar destinul țării acesteia ar fi fost cu totul altul.

Binecuvântăm cu părintească dragoste pe toți participanții la acest simpozion, mulțumind în chip deosebit conferențiarilor prezenți și exprimându-ne nădejdea că lucrările acestuia vor aduce roade sufletelor noastre, aprofundând rolul pe care l-a avut binecredinciosul voievod Mircea cel Bătrân spre realizarea unității naționale și întărirea Bisericii strămoșești.

† VARSANUFIE
Arhiepiscopul Râmnicului

Pomenirea Voievodului Mircea cel Bătrân în ctitoria sa - Mănăstirea Cozia

600 de la trecerea la cele veșnice (1418-2018)

In ziua de 31 ianuarie s-au împlinit 600 de ani de la trecerea la cele veșnice a Voievodului Mircea cel Bătrân, Voievod al Țării Românești și ctitor al Mănăstirii Cozia.

Mărturia spirituală a Voievodului Mircea cel Bătrân și strădania recunoscută în întreaga lume de a crea relații apropiate între creștinii din diferite state europene, a fost vădită și în lucrarea ctitoricească dar și prin dorința de a fi înmormântat în pronaosul Mănăstirii Cozia pe care, și în felul acesta, a apărât-o peste veacuri. De aceea, Biserica a rânduit să fie pomenit la Sfânta Liturghie în rândul ctitorilor, iar în mod special, anul acesta, Chiriarul Râmnicului a rânduit să fie săvârșite slujbe de pomenire la momentele comemorative.

Prin urmare, miercuri, 31 ianuarie, Înaltpreasfințitul Părinte Arhiepiscop Varsanufie a săvârșit Sfânta Liturghie și slujba de parastas pentru Voievodul Mircea la Mănăstirea Cozia. Întrucât Domnitorul român a sprijinit organizarea a numeroase localități, printre care și Râmnicu-Vâlcea pe care l-a confirmat drept „orașul Domniei mele”, contribuind totodată la afirmarea ținutului Olteniei de sub munte pe plan spiritual, cultural și economic, la momentul comemorativ a fost cinstit alături de Arhiepiscopia Râmnicului și de Prefectura Vâlcea, de Consiliul Județean Vâlcea, de Primăria

Municipiului Râmnicu-Vâlcea, Primăria Orașului Călimănești și Inspectoratul Școlar Județean Vâlcea.

Chiriarul Râmnicului a reamintit momentul petrecut în urmă cu 600 de ani când, „la sfârșit de ianuarie 1418, a trecut în Țara de peste Veac binecredinciosul voievod Mircea cel Bătrân, trupul său fiind așezat spre odihnă până la obșteasca Înviere în mormântul pe care și l-a pregătit la „lăcuita Sfintei Treimi” Mănăstirea Cozia, cel care se numea pe drept cuvânt „cel întru Hristos Dumnezeu, dreptcredinciosul și binecinstitorul și de Hristos iubitorul și singur stăpânitorul, Io Mircea mare voievod și domn, cu mila lui Dumnezeu și cu darul lui Dumnezeu, stăpânind și domnind peste toată Țara Românească și părțile de peste munți, încă și spre părțile tătarăști și Amlașului și al Făgărașului herțeg și Banatului de la Severin domn, și pe amândouă părțile pe toată Dunărea, încă și până la Marea cea Mare și cetății Dristorului stăpânitor”.

Acest mare voievod al Țării Românești și-a ales ca loc de veci ctitoria sa de pe Olt, așa cum ne mărturisesc cronicarii contemporani voievodului „într-una din luptele pe care le-a avut, obosit a adormit sub un copac pe malul Oltului, și, dormind, a visat cum Sfânta Treime S-a coborât la el, în chipul celor trei

îngeri, care l-au întâmpinat pe Avraam, și i-a spus: «Încrede-te în Dumnezeu! Tu vei birui pe păgânii care sunt în țara ta». Și încredător în acest vis, deșteptat-u-s-a Mircea și a plecat la luptă și pe păgâni i-a biruit». După acel vis, se pare că Mircea Voievod a promis că dacă va fi biruitor în luptă va zidi mănăstire în acel loc, lucru care s-a și întâmplat. Mănăstirea, înălțată pe locul uneia mai vechi, ctitorită se pare de tatăl său, Radu I Voievod, a fost sfințită la 18 mai 1388, așa cum reiese din hrisovul dat de voievod, în care se spunea:

„...a binevoit domnia mea să ridic din temelie o mănăstire la locul numit Călimănești pe Olt, care a fost înainte satul boierului domniei mele Nan Udobă”.

Înaltpreasfinția Sa a subliniat și faptul că „Voievodul Mircea cel Bătrân are un loc aparte între domnii creștini ai acestei națiuni care și-a pus toată priceperea și dragostea în slujba Bisericii și a neamului său. Nu doar că a sprijinit Biserica, ctitorind o serie de lăcașuri de cult, ci mai mult, s-a jertfit pe sine, făcându-se scut în fața năvălitorilor păgâni, spre a nu invade Europa. Întreaga Europă creștină îi este datoare acestui atlet al lui Hristos, care punându-și viața întregă în mâna lui Dumnezeu a știut să apere și să întărească Biserica lui Hristos”.

La Sfânta Liturghie și Slujba de parastas săvârșite de Chiriarhul Râmnicului au participat domnul Florian Marin, Prefectul Județului Vâlcea, domnul Mircia Gutău, Primarul Municipiului Râmnicu-Vâlcea, domnul Florinel Constantinescu, Primarul Orașului Călimănești, doamna Andra Bică, Inspector Școlar General al ISJ Vâlcea, reprezentanți ai Consiliului

Județean Vâlcea, și ai altor instituții de administrație, cultură și învățământ.

După cuvântul Înaltpreasfinției Sale, domnul Prefect Florian Marian a apreciat că Mircea cel Bătrân este un simbol al istoriei românilor și rămâne cel mai reprezentativ domnitor al Țării Românești, meritele sale fiind recunoscute pe plan național dar și internațional.

În mesajul transmis din partea Consiliului Județean Vâlcea a fost reafirmată ideea că „de șase secole trupul său se odihnește aici, în Sfânta Mănăstire Cozia, una dintre cele mai frumoase și mai reușite realizări arhitecturale ale celei de-a doua jumătăți a secolului al XIV-lea din Țara Românească, mănăstire care îi servește, de secole, drept necropolă domnească, nu numai lui, ci și familiei sale. În cei 32 de ani de domnie, Mircea cel Bătrân s-a dovedit un bun gospodar, prin măsurile economice înțelepte pe care le-a luat, un mare strateg și diplomat, dar și un adevărat creștin, lăsând în urma sa mai multe lăcașe de cult”.

Prezent la eveniment, domnul Mircia Gutău, Primarul Municipiului Râmnicu-Vâlcea, a subliniat că „îi datorăm lui Mircea cel Bătrân începutul unui destin aparte, care s-a continuat, în secole, prin bunăvoința și faptele altor domnitori și personalități de seamă ale istoriei noastre: Radu cel Mare, Pătrașcu cel Bun și fiul său, Mihai Viteazul, Matei Basarab, Constantin Brâncoveanu, Antim Ivireanul, Barbu Știrbei, Anton Pann și mulți alții”.

Vocația ctitoricească dar și rolul Voievodului Mircea cel Bătrân în întemeierea și organizarea unor localități în veacul al XIV-lea l-a subliniat și Primarul Orașului Călimănești, domnul Florinel Constantinescu.

Întrucât Mircea cel Bătrân este recunoscut nu doar pentru abilitățile sale diplomatice și intensa activitate administrativă pe care a desfășurat-o, ci și pentru sprijinul acordat înființării primelor școli din zonă, doamna Andra Bică, Inspector Școlar General al ISJ Vâlcea a precizat: „cultura și religia sunt doi factori inseparabili și totodată definitorii ai identității naționale. Acțiunile domnitorului pe plan spiritual și cultural sunt considerate de școala românească ca fiind „gesturi întemeietoare”.

Mergând pe calea deschisă de Nicolae Alexandru, Mircea a ancorat definitiv poporul român în lumea spiritual-religioasă a creștinătății Europei răsăritene. Ctitoria sa, Mănăstirea Cozia, o dovedește cu prisosință. Este o bijuterie în piatră sculptată – simbol al stilului arhitectural bizantin, dar și al celui slav. Cele două stiluri arhitectonice ale ortodoxiei medievale se îmbină armonios, aici, pe tărâmurile nord-dunărene”.

Evocările au continuat în prezența unor oameni de cultură, profesori, preoți și elevi ai instituțiilor de învățământ din județul Vâlcea.

Slujbă de pomenire și manifestări culturale dedicate poetului național Mihai Eminescu

In Ziua Culturii Naționale, 15 ianuarie, Înaltpreasfințitul Părinte Arhiepiscop Varsanufie a săvârșit slujba de pomenire pentru poetul național Mihai Eminescu în Catedrala Arhiepiscopală „Sfântul Nicolae” și în Parcul Sfânta Cruce unde, la inițiativa Înaltpreasfinției Sale, a fost așezat bustul poetului și a fost plantat un tei, după care, în Sala Iosif Episcopul a Casei Sfântul Calinic au fost organizate o serie de activități culturale.

În cuvântul adresat celor prezenți, intitulat *Mihai Eminescu și unitatea neamului românesc*, Chiriarhul Râmnicului a precizat că „Mihai Eminescu, poetul neamului românesc prin excelență este cel care a pus în versuri ca nimeni altul dorul de absolut și veșnicie. Așa cum afirma Mihail Sadoveanu, acesta „a încercat să salveze ordinea istorică

proiectând-o într-o ordine mitică. Numărându-se printre cei mai înverșunați dușmani ai timpului ucigător de forme, Eminescu a găsit un aliat prețios pentru înlăturarea celor două categorii îngrăditoare ale libertății de gândire: timpul și spațiul”. În același sens, Lucian Blaga vorbea, în Spațiul mioritic, despre Ideea Eminescu: „Ea este pentru noi, pentru neamul nostru, o idee forță. Nu știu în ce măsură izbutim să o facem să devină idee forță. Pentru creșterea noastră intelectuală, pentru devenirea noastră spirituală, este o idee esențială”.

Începând cu anul 2011, pe 15 ianuarie, la ziua de naștere a celui ce a fost numit, pe drept cuvânt, „luceafărul poeziei românești”, sărbătorim și Ziua Culturii Române, ca un prinos de cinstire dăruit poetului nepereche, personalitate emblematică pentru

valorile culturii noastre naționale. Nicio personalitate a culturii noastre românești nu a reușit să exprime mai bine spiritualitatea poporului român și, de aceea, nu este deloc ușor să vorbești despre această vastă personalitate, cum este cea pe care astăzi o avem în fața ochilor noștri sufletești, geniu scriitoricesc, mare iubitor de neam și patrie, dar și - în ciuda tuturor celor ce au negat acest lucru - apărător al Ortodoxiei și mereu aplecat asupra valorilor Bisericii noastre.

Anul 2018 a fost declarat de către Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române „An omagial al unității de credință și de neam și An comemorativ al făuritorilor Marii Uniri din 1918”. Nu trebuie să trecem cu vederea contribuția poetului nepereche al neamului nostru la săvârșirea unității de stat a Neamului românesc. Geniu

scriitoricesc, mare iubitor de neam și patrie, poetul ce a cunoscut cu adevărat valorile Bisericii Ortodoxe Române prin sfințenia mănăstirilor unde poposea la mătușile sale, a prețuit limba vechilor cazanii, a ceasloavelor și Viețile sfinților care toate se regăsesc atât în versul cât și în întreg scrisul său.

Pentru Constantin Noica, Eminescu reprezenta „omul deplin al culturii românești”. El a adăugat: „cu numele lui magic deschidem toate porțile spiritului. Dar nu e vorba de operele lui Eminescu, de cultura lui, de proiectele lui, de variantele lui, de comorile plutonice reținute sau sistemele de filozofie posibile; e vorba de tot: de spectacolul acesta extraordinar pe care ți-l dă o conștiință de cultură deschisă către tot”.

... Legătura dintre Biserica Ortodoxă și neamul românesc, Eminescu o considera a fi fundamentală pentru dăinuirea în istorie a poporului. Rolul pe care Biserica l-a avut în dezvoltarea culturii și identității naționale este incontestabil, iar Eminescu rezumă acest lucru în câteva idei care sunt valabile și astăzi. Astfel, el spune că: „Biserica răsăriteană e de optsprezece sute de ani păstrătoarea elementului latin de lângă Dunăre. Ea a stabilit și unificat limba noastră într-un mod atât de admirabil, încât suntem singurul popor fără dialecte propriu-zise; ea ne-a ferit de înghițirea prin poloni, unguri, tătari și turci, ea este încă astăzi singura armă de apărare și singurul sprijin al milioanelor de români care trăiesc dincolo de hotarele noastre. Cine-o combate pe ea și ritualele ei poate fi cosmopolit, socialist, nihilist, republican universal și orice i-o veni în minte, dar numai român nu e” (M. Eminescu, Opere, vol. X, Editura Academiei Republicii Socialiste România, București, 1989, p. 187).

Mihai Eminescu a plecat mult prea devreme în ceruri; mult prea devreme pentru că mai avea multe de spus pentru neamul acesta și cu toate că era conștient de calitățile lui scriitoricești, niciodată nu s-a mândrit cu acestea, ci smerenia lui a fost atât de mare, încât pare de neînțeles pentru noi cei de astăzi: „nimănui să nu-i abată prin minte c-ar fi un geniu”, mărturisea Eminescu.

Ne-am rugat ca sufletul lui să se mângâie în „Lumina lină a sfintei slave a Tatălui ceresc, Celui fără de moarte”, de care să ne împărtășim cu toții! Veșnică să-i fie pomenirea!”

Personalitatea Luceafărului poeziei românești a fost elogiată de actorii George Ivașcu, managerul și fondatorul Teatrului Metropolis din București și Anghel Damian de la Teatrul Național I. L. Caragiale București, care au interpretat fragmente din lirica eminesciană.

Aniversarea Unirii Principatelor Române

Pe esplanada din fața Prefecturii Județului Vâlcea a fost evocat în data de 24 ianuarie, momentul Unirii Principatelor Române din anul 1859, în prezența Înaltpreasfințitului Părinte Varsanufie, Arhiepiscopul Râmnicului, a reprezentanților administrației centrale și locale, și a numeroși râmniceni care au dorit să ia parte la sărbătoare.

În cadrul evenimentului, actorii Teatrului *Ariel* au interpretat sceneta *Moș Ion Roată și Unirea*, încheindu-se cu o tradițională horă a unirii.

Unirea Principatelor Române (1859) a fost înfăptuită la București într-o clădire a Bisericii, situată pe Dealul Mitropoliei, pe locul unde se află acum

Palatul Patriarhiei. Personalități bisericești precum mitropolitul Nifon al Țării Românești, mitropolitul Sofronie Miclescu al Moldovei, episcopul Melchisedec Ștefănescu al Romanului, episcopul Filotei al Buzăului, și-au exprimat dorința de unire, cerându-le clericilor din eparhiile lor să ridice rugăciuni pentru unirea fraților și luminarea sufletelor celor ce urmau să aleagă.

La înfăptuirea acestui deziderat al românilor de pretutindeni și-a adus contribuția și Eparhia Râmnicului, prin clerul și mai ales întâistătătorul ei, Sfântul Calinic de la Cernica, episcopul care a lansat, la 1857, o *Circulară* către preoții și monahii din eparhie, mobilizându-i ca la sfintele slujbe să se roage pentru unirea românilor.

Sub președinția
Înaltpreasfințitului
Părinte Arhiepiscop
Varsanufie,
sâmbătă, 3 februarie
2018, au avut loc
lucrările
Adunării Eparhiale a
Arhiepiscopiei
Râmnicului

Ședința anuală a Adunării Eparhiale

Lucrările ședinței au fost precedate de slujba de Te Deum oficiată în Catedrala Arhiepiscopală *Sfântul Nicolae*, de către Înaltpreasfințitul Părinte Varsanufie, înconjurat de un sobor de preoți și diaconi.

În continuare, în Sala *Emaus* a Casei *Sfântul Ierarh Calinic* au fost citite rapoartele pe sectoare care au reflectat complexitatea

activităților desfășurate în cadrul Arhiepiscopiei Râmnicului în anul care a trecut. Membrii Adunării Eparhiale au luat act de amploarea lucrărilor Centrului Eparhial, protopopiatelor, parohiilor și mănăstirilor, cu referire la activitățile administrativ-bisericesti, culturale, misionare, programele social-filantropice și proiectele educativ-religioase cu ti-

nerii desfășurate în cursul anului 2017.

Din rapoartele citite, s-a reținut că la inițiativa Înaltpreasfințitului Părinte Varsanufie, Arhiepiscopul Râmnicului, s-au implementat, în decursul anului 2017, un număr de 46 de proiecte sociale. În același an, în Arhiepiscopia Râmnicului au beneficiat de ajutoare materiale în valoare totală de 411.708 lei

un număr de 11.471 persoane. Un rol foarte important în activitatea social-filantropică din cadrul Arhiepiscopiei Râmnicului îl are Biroul de Catehizare a rromilor, prin care s-a oferit posibilitatea unui număr de 500 de persoane de a participa la diverse pelerinaje sociale și au fost oferite obiecte de îmbrăcăminte și produse alimentare unui număr de 1.100 de beneficiari de etnie rromă. În cadrul acestui birou, în anul 2017 au fost implementate trei proiecte social-filantropice importante: „Mirro ghiozdano – Ghiozdanul meu”, „Podema tatipen – Ghetuțe

călduțe” și „Sastipen le rromanqe - Sănătatea rromilor”. Suma destinată activităților din cadrul acestui Birou de Catehizare pentru anul 2017 a fost de 40.503,05 lei.

Evenimentul central al anului 2017 în Arhiepiscopia Râmnicului a fost sfințirea Mănăstirii Suești din satul natal al Patriarhului Justinian Marina, din 22 octombrie, când s-a inaugurat și „Casa Memorială Justinian Marina”. S-a accentuat contribuția Editurii *Praxis* a Arhiepiscopiei Râmnicului la intensificarea activităților misionar-pastorale și cultural-duhovnicești. Anul trecut au fost editate mai multe tipărituri, după cum urmează: opt cărți, șase numere ale buletinului eparhial *Praxis*, două numere ale revistei *Martyria* și opt CD-uri audio cu conținut duhovnicesc, în lectura unor mari actori, precum: Victor Rebengiuc, George Ivașcu, Tamara Buciuceanu Botez, Alexandrina Halic, Tora Vasilescu, Rodica Mandache, Marian Rălea. S-au organizat trei conferințe, șapte simpozioane, două lansări de carte, mai multe colocvii pe teme de zidire duhovnicească, precum și Tabăra Internațională de pictură „Credință și Artă”, ediția I, în

parteneriat cu Uniunea Artiștilor Plastici din România.

Șapte biserici, monumente istorice, din cadrul Arhiepiscopiei Râmnicului au început sau au continuat lucrările de restaurare, obținându-se pentru alte trei și aprobarea proiectelor de restaurare

cu finanțare din fonduri europene.

În finalul ședinței, au fost formulate soluții și propuneri pentru intensificarea activităților în anul 2018, în concordanță cu programul-cadru stabilit de Sfântul Sinod: 2018 - *Anul Omagial al unității de credință și de neam și Anul comemorativ al Făuritorilor Marii Uniri din 1918.*

„Anul 2018 ne îndatorează să păstrăm unitatea de credință a neamului nostru”

Înaltpreasfințitul Părinte Arhiepiscop Varsanufie a săvârșit Sfânta Liturghie la Catedrala Arhiepiscopală Sfântul Ierarh Nicolae din Râmnicu-Vâlcea în ziua de 1 ianuarie, când Biserica face pomenire Tăierii-împrejur cea după trup a Domnului, a Sfântului Ierarh Vasile cel Mare și Anului Nou civil.

În cuvântul de învățătură împărtășit celor prezenți, Chiriarhul Râmnicului a precizat că „Anul 2018 a fost declarat în Patriarhia Română de către Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române „Anul omagial al unității de credință și de neam” și „Anul comemorativ al făuritorilor Marii Uniri din 1918”, lucru ce ne îndatorează, pe fiecare după puterea noastră, să păstrăm și să întărim unitatea de credință a neamului nostru, dar și să arătăm copiilor și nepoților noștri că numai întru unitatea de neam și de credință vom avea izbândă de reușită în vremurile grele.

Nimic nu este mai de preț pentru fiecare dintre noi, cei ce suntem urmașii celor ce s-au jertfit pe câmpurile de luptă pentru întregirea neamului și apărarea dreptei credințe, decât să cinstim, fără a ne rușina, credința

care a plămădit în acest spațiu neamul nostru sfânt românesc, să ne iubim Patria așa cum au făcut-o înaintașii noștri până la jertfa supremă și să avem grijă ca Neamul nostru să dăinuiască cu demnitate și de acum înainte prin veacurile ce au să vină.

În anul 2018, în Arhiepiscopia Râmnicului vor avea loc o serie de manifestări duhovnicești și culturale deosebite, prilejuite de împlinirea a 150 de ani de la nașterea în Împărăția lui Dumnezeu a Sfântului Ierarh Calinic, ocrotitorul acestei eparhii, cât și a 600 de ani de când binecredinciosul voievod Mircea cel Bătrân, ctitorul Mănăstirii Cozia și apărătorul Bisericii și Neamului său în vremuri de grele încercări, a trecut la cele veșnice.

Să rămânem tari și statornici în dreapta credință, întărind unitatea Bisericii Ortodoxe și a Neamului Românesc!”, a fost îndemnul Înaltpreasfinției Sale pentru cei care, în prima zi a noului an 2018, au participat la Sfânta Liturghie în Catedrala Arhiepiscopală din Râmnicu-Vâlcea.

Înaltpreasfințitul Părinte Varsanufie: *„Epifania ne întărește pe noi în această credință mântuitoare că Dumnezeu este Unul în ființă dar întreit în Persoane”*

La sărbătoarea Botezului Domnului, sâmbătă, 6 ianuarie, Înaltpreasfințitul Părinte Varsanufie, Arhiepiscopul Râmnicului, a săvârșit Sfânta Liturghie în Catedrala Arhiepiscopală „Sfântul Ierarh Nicolae” din Râmnicu-Vâlcea, la finalul căreia a săvârșit slujba de sfințire a Aghiasmei celei Mari.

În cuvântul de învățătură rostit în cadrul Sfintei și Dumnezeieștii Liturghii, Înaltpreasfințitul Părinte Varsanufie a arătat că „în chip desăvârșit, Dumnezeu Cel în Treime slăvit Se descoperă în această zi înaintea tuturor oamenilor, fapt pentru care această sărbătoare este numită Epifania, adică Arătarea Domnului. Astfel, se aude vocea Tatălui, Care mărturisește și întărește faptul că Cel aflat în repejunile Iordanului este Fiul Său, iar în același timp, Duhul Sfânt Se arată „în chip de porumbel”. Mărturisirea Tatălui că Cel Care Se botează era Însuși Fiul Său iubit, a fost semn al Dumnezeirii Cuvântului și al faptului că Fiul este de o ființă cu Tatăl”.

Părintele Arhiepiscop a subliniat deopotrivă momentele în care, în Vechiul și în Noul Testament, Dumnezeu Se revelează ca Treime de Persoane: „Dumnezeu a făcut lumea prin Cuvânt, după cum mărturisește Sfântul evanghelist Ioan, iar Moise ne-a încredințat că Duhul Sfânt „Se plimba pe deasupra apelor”. La momentul

Botezului Mântuitorului, glasul Tatălui mărturisea: „Acesta este Fiul Meu Cel iubit, întru Care am binevoit” (Matei III, 17), iar Duhul Sfânt, în chip de porumbel, S-a coborât peste El. Așadar, Sfânta Treime Se arată la începutul zidirii omului cât și la începutul îndumnezeirii sale. După Botezul Său, Mântuitorul Hristos Și-a început activitatea publică pentru mântuirea neamului omenesc.

Sărbătoarea aceasta, Epifania, ne încredințează de faptul că omul este singura ființă de pe pământ creată

după chipul lui Dumnezeu, dar și cea căreia i s-a descoperit Sfânta Treime.

Botezul Domnului s-a săvârșit la râul Iordan, în locul numit Betabara, în apropierea orașului Ierihon, acolo unde Ioan boteza și unde venea mulțime multă de iudei

care Mântuitorul vine către râul Iordan, Ioan Îl întâmpină cu aceste cuvinte: „Eu am trebuință să fiu botezat de Tine, și Tu vii la mine?”.

Ioan cunoștea dumnezeirea Mântuitorului încă din pân-

aud glasul Tatălui: „Acesta este Fiul Meu Cel iubit întru Care am binevoit!”.

Arătarea porumbelului de-a-supra lui Hristos în același timp cu auzirea vocii Tatălui ne încredințează că cele trei Persoane ale Sfintei Treimi sunt de o ființă. Pogorârea Sfântului Duh și vocea Tatălui L-au arătat lumii pe Hristos, adică pe Fiul lui Dumnezeu, Cel trimis pentru mântuirea omului.

Așadar, praznicul acesta al Arătării Domnului Iisus Hristos, al Arătării Tatălui și al Arătării Duhului Sfânt, Epifania, ne întărește pe noi în această credință mântuitoare că Dumnezeu este Unul în ființă dar întreit în Persoane.”

După Sfânta Liturghie, Înalt-preasfințitului Părinte Varsanufie, alături de care a fost prezent soborul slujitor, a săvârșit slujba de sfințire a Aghiasmei celei Mari.

din Ierusalim și din toată țara să-și mărturisească păcatele înaintea lui Ioan, iar acesta îi boteza în apele Iordanului, fapt pentru care Botezul lui Ioan preînchipuie Taina Sfintei Spovedanii. Însuși Ioan spune că după acest botez al lui va veni botezul desăvârșirii: „Eu unul vă botez cu apă spre pocăință, dar Cel ce vine după mine este mai puternic decât mine; Lui nu sunt vrednic să-I duc încălțăminte; Acesta vă va boteza cu Duh Sfânt și cu foc” (Matei III,11). De aceea, în momentul în

tecele maicii sale, atunci când aceasta a fost vizitată de Preasfânta Născătoare de Dumnezeu.

Și răspunzând, Iisus a zis către el: „Lasă acum, că așa se cuvine nouă să împlinim toată dreptatea. Atunci L-a lăsat”.

Mântuitorul Se botează în repejunile Iordanului, care s-a întors înapoi, iar toți cei care erau prezenți lângă Ioan

Sărbătoarea Parohiei „Sfântul Ioan Botezătorul”

Cu prilejul hramului Parohiei Sfântul Ioan Botezătorul din Râmnicu-Vâlcea, Înaltpreasfințitul Părinte Varsanufie, Arhiepiscopul Râmnicului, a săvârșit slujba Sfintei Liturghii.

Înaltpreasfinția Sa a fost întâmpinat de către părinții slujitori și de câte credincioșii adunați în număr mare la slujba de hram, aceștia bucurându-se de prezența în mijlocul lor a Chiriarhului Râmnicului.

În cuvântul de învățătură împărtășit credincioșilor prezenți, s-a precizat că „Sfântul Prooroc Ioan este numit Înaintemergător întrucât a fost prevestit de proorocii Vechiului Testament, fiind identificat de proorocul Isaia drept glasul celui care strigă în pustie. Este cunoscut în tradiția Bisericii drept Botezătorul întrucât el, robul, și-a pus mâna pe creștetul Stăpânului, el, cel creat, a îndrăznit să se atingă și să-L boteze pe Creator. Sfântul Ioan a botezat și a mărturisit pe Cel Care avea toată puterea în cer și pe pământ. (...)

Sfântul Ioan a închis șirul proorocilor care au prevestit întruparea Mântuitorului Hristos, arătând lumii pe Cel proorocit, fapt pentru care este numit cel mai mare dintre prooroci și este cinstit în rândul sfinților. Viețuirea sfântului, după mărturia Sfântului Evanghelist Luca, era una aspră, cu hrană pustnicească și de aceea a fost ales ocrotitor al călugărilor și al pustnicilor. A ieșit la propovăduire la vârsta de treizeci de ani, adresând cuvintele: „pocăiți-vă că s-a apropiat împărăția cerurilor”. Spunând aceste cuvinte, sfântul va

săvârși botezul pocăinței și va arăta pe Cel Care va dăruia lumii împărăția cea veșnică: „Iată Mielul lui Dum-nezeu, Cel ce ridică păcatele lumii”. Însuși Mântuitorul mărturisește d e s p r e Sfântul Ioan Botezătorul a r ă t â n d

dreptatea și misiunea sa proorocească: „Ce-ați ieșit să vedeți în pustie? Au trestie clătinată de vânt? Să vedeți un prooroc? Da, zic vouă, și mai mult decât un prooroc. Că el este acela despre care s-a scris: „Iată Eu trimit, înaintea feței Tale, pe îngerul Meu, care va pregăti calea Ta, înaintea Ta”. Adevărat zic vouă: Nu s-a ridicat între cei născuți din femei unul mai mare decât Ioan Botezătorul; totuși cel mai mic în împărăția cerurilor este mai mare decât el” (Matei XI, 1-11), cu referire la puterea cuvântului său care a făcut ca mulți să se pocăiască. Botezul lui Ioan preînchipuie Taina Sfintei Spovedanii”, a încheiat Înaltpreasfinția Sa.

**„Cel care mulțumește
a avut îndelungă-
răbdare în boala sa,
însă încununează
această răbdare prin
mulțumirea care
se transformă în
recunoștință”**

Duminică, 14 ianuarie, Înaltpreasfințitul Părinte Varsanufie, Arhiepiscopul Râmnicului, a săvârșit Sfânta Liturghie la Biserica „Toți Sfinții” din municipiul Râmnicu-Vâlcea.

În cuvântul de învățătură rostit în cadrul Sfintei și Dumnezeieștii Liturghii, Înaltpreasfinția Sa a descoperit lucrarea vindecătoare săvârșită de către Mântuitorul Hristos cu cei zece leproși din pericopa evanghelică a acestei duminici, „leproși care L-au întâmpinat pe Mântuitorul cu aceste cuvinte: Iisuse, Învățătorule, fie-Ți milă de noi! Mântuitorul Hristos nu se atinge de ei, nu săvârșește în mod imediat și vizibil minunea, ci îi trimite la preoți, cei care puteau constata și certifica vindecarea lor. Sfântul evanghelist Luca arată că, în timp ce mergeau, aceștia s-au vindecat. Unul dintre ei s-a întors, a căzut cu fața la pământ și I-a mulțumit Mântuitorului, fapt în urma căruia Fiul lui Dumnezeu exclamă: „Au nu zece s-au

curățit? Dar cei nouă unde sunt?”

Cel care s-a întors vine să mulțumească, însă nu oricum, ci, căzând cu fața la pământ, recunoscând și mărturisind pe Fiul lui Dumnezeu Cel întrupat.

Pericopa evanghelică pune înaintea ochilor noștri suflești două învățături: despre răbdare și despre recunoștință. Despre răbdare, întrucât oamenii aceștia nu au deznădăjduit în boala lor. Trăiau chinându-se cu acele dureri pe care le suportau din pricina bolii, însă aveau nădejde în bunătatea lui Dumnezeu. Cel care mulțumește a avut îndelungă-răbdare în boala sa, însă încununează această răbdare prin mulțumirea care se transformă în recunoștință. Fiecare dintre noi suntem datori să mulțumim lui Dumnezeu pentru binefacerile pe care le revarsă asupra noastră, dar și recunoscători pentru darul vieții pe care l-am primit de la Dumnezeu. Recunoștința noastră trebuie să se îndrepte, însă în chip desăvârșit, înaintea Preasfintei Treimi pentru că a făcut posibil ca după viața aceasta vremelnică să câștigăm viața cea veșnică.

Pericopa evanghelică a acestei duminici ne învață că trebuie să avem nădejde în Dumnezeu chiar și atunci când suntem în suferință. Nădejdea trebuie să fie însoțită de răbdare pentru a se încununa de binecuvântarea lui Dumnezeu și cu tămăduirea bolilor noastre. Totodată, suntem datori să căutăm vindecare pentru trupul nostru dar și pentru sufletul nostru. Mai presus de toate, învățăm că trebuie să-I mulțumim lui Dumnezeu pentru toate darurile și pentru toate binefacerile pe care le revarsă asupra noastră în toată vremea”, a subliniat Părintele Arhiepiscop.

Cinstirea Icoanei Maicii Domnului - „Odighitria” sau „Îndrumătoarea” de la Mănăstirea Cozia

Inaltpreasfințitul Părinte Arhiepiscop Varsanufie a săvârșit în ziua de 21 ianuarie, Sfânta Liturghie la Mănăstirea Cozia unde a fost cinstită Icoana Maicii Domnului făcătoare de minuni, așezată în catapeteasma bisericii, și a fost pomenit ctitorul mănăstirii, Voievodul Mircea cel Bătrân, pentru comemorarea căruia în Arhiepiscopia Râmnicului se desfășoară zilele acestea mai multe evenimente spiritual-culturale.

În cuvântul de învățătură împărtășit celor prezenți, Înalt-preasfinția Sa a subliniat: „în pericopa evanghelică a duminicii acesteia descoperim marea milostivire a lui Dumnezeu față de oameni, deopotrivă cu starea de pocăință a lui Zaheu care, smerindu-se și devenind milostiv, primește binecuvântarea Mântuitorului Hristos și darul cel mai de preț, mântuirea sa și a familiei sale.

Evanghelia face referire la un om care era mai marele vameșilor, al cărui nume era Zaheu, în inima căruia a izvorât această dorință de a-L vedea pe Mântuitorul Hristos. Sfântul Evanghelist Luca ne spune că Mântuitorul a intrat în această cetate și, încă de la intrare, l-a vindecat pe un orb din naștere care cerșea. În urma săvârșirii acestei minuni, mulțimea încerca să se atingă de El, Îi cereau să le tămăduiască bolile sufletești și trupești. Zaheu, care era mic de statură, „alergând înainte, s-a suit într-un dud, ca să-L vadă, căci pe acolo avea să treacă”. Mântuitorul, cunoscând inima lui, a privit în sus către el și i-a zis: „Zaheu, coboară-te degrabă, căci astăzi trebuie să rămân în casa ta!”.

Conștiința lui Zaheu s-a schimbat atunci când Mântuitorul l-a strigat și, de aceea, grăbindu-se, s-a coborât și l-a primit cu bucurie”. Așadar, cuvântul Mântuitorului schimbă

inima acestui vameș și al familiei sale. Atât de mare a fost pocăința lui încât, mărturisind public că nu săvârșise doar fapte bune, Îi spune Mântuitorului: „iată, jumătate din averea mea, Doamne, o dau săracilor și, dacă am nedreptățit pe

cineva cu ceva, întorc împătrit”.

Cuvintele Mântuitorului „Astăzi s-a făcut mântuire casei acesteia” arată importanța faptelor de milostenie în viața omului pentru dobândirea mântuirii. Smerenia și pocăința lui Zaheu a fost împărtășită de toți cei din familia sa, fapt pentru care aceștia toți au primit binecuvântarea lui Dumnezeu.

Pericopa aceasta ne arată cât de mare este milostivirea lui Dumnezeu asupra noastră, încât ne așteaptă pe fiecare dintre noi să ne îndreptăm

viața noastră prin fapte de pocăință și să ne depărtăm de tot ceea ce ne desparte de Dumnezeu”.

În partea a doua a omiliei, Înaltpreasfinția Sa a vorbit despre cinstirea Icoanei Maicii Domnului - „Odighitria” sau „Îndrumătoarea”, a cărei copie se află așezată în catapeteasma Mănăstirii Cozia. „Această icoană a devenit, prin rânduiala ctitorului, ocrotitoare a mănăstirii și obștii monahale, descoperindu-se a fi făcătoare de minuni și de aceea am rânduit ca începând cu anul acesta să fie cinstită în mod deosebit la această mănăstire, în ziua de 21 ianuarie, zi în care este sărbătorită în mod aparte și în Sfântul Munte Athos”, a arătat Chiriarhul Râmnicului.

Vorbind despre împărtășirea iubirii dumnezeiești în viețile sihaștrilor nevoitori în acest spațiu de la poalele Munților Coziei, Părintele Arhiepiscop a reamintit lucrarea ctitoricească a Voievodului Mircea cel Bătrân și așezarea acestuia sub oblăduirea duhovnicească a Sfântului Nicodim. Înaltpreasfinția Sa a preci-

zat că „Voievodul Mircea cel Mare a fost unul dintre marii ctitori de biserici și restauratori de sfinte lăcașuri a perioadei medievale. Mănăstirea Cozia, locul unde binecredinciosul voievod se odihnește de șase secole, este una dintre cele mai frumoase și mai reușite realizări arhitecturale din Țara Românească, din a doua jumătate a secolului al XIV-lea. În biserica acestei sfinte mănăstiri, Mircea cel Mare și-a ales locul de odihnă veșnică și, de aceea, se cuvenea să continuăm astăzi evocarea sa de la Simpozionul Național organizat la Centrul Eparhial al Arhiepiscopiei Râmnicului, la Sfânta Liturghie unde, prin slujba de pomenire rugăm pe Preamilostivul Dumnezeu să așeze sufletul său în rândul celor bineplăcuți ai Săi”.

Astfel, la finalul cuvântului de învățătură, Înaltpreasfinția Sa a săvârșit slujba de pomenire a Voievodului Mircea cel Bătrân la mormântul acestuia din pronaosul bisericii mănăstirii.

Binecuvântare arhierească pentru preoții și credincioșii Parohiei „Sfântul Gheorghe Izvoranul” - Drăgășani

Preoții și credincioșii Parohiei „Sfântul Gheorghe Izvoranul” din municipiul Drăgășani, au fost binecuvântați în ziua de 28 ianuarie de către Înaltpreasfințitul Părinte Arhiepiscop Varsanufie care a săvârșit Sfânta Liturghie la începutul Perioadei Triodului.

În cuvântul de învățătură împărtășit celor prezenți cu acest prilej, Înaltpreasfinția Sa a arătat că „în timpul rugăciunii, fariseul a numărat înaintea lui Dumnezeu dreptatea sa, postul său și plata zecuielilor: Dumnezeu le, Îți mulțumesc

pentru că nu sunt ca ceilalți oameni, răpitori, nedrepti și desfrânați, sau ca acest vameș. Postesc de două ori pe săptămână și dau zeciuială din toate câte câștig.

Vameșul, în schimb, nu îndrăznește nici ochii să-și ridice spre cer, grăind doar cuvintele smereniei: „Dumnezeule, milostiv fii mie, păcătosului”.

Sfânta Evanghelie ne arată că Dumnezeu n-a ascultat numai cuvintele rostite cu mândrie, ci s-a uitat în inima celui care le rostea, și

aceasta era trufașă, chiar osânditoare față de acest vameș și, de aceea, s-a îndurat de vameș, a cărui rugăciune a aflat-o smerită și înfrântă, fapt pentru care acesta a plecat mai îndreptat la casa sa, decât acela.

Părinții Bisericii ne învață că a dobândi de la Dumnezeu iertarea este înfrângerea părerii de sine fariseice și înrădăcinarea în inimă a tânguirii de pocăință asemănătoare celei a vameșului. Faptele cele bune nu se săvârșesc cu mândrie sau cu laudă, precum vedem că se întâmplă în rândul fariseilor: cei ce dădeau milostenie trâmbițau, cei care posteau își smoleau fețele, iar cei ce se rugau umblau pe ulițe să fie văzuți.

Această pericopă evanghelică nu zice că am putea păcătui ca vameșul, ci ne învață că noi trebuie să fim smeriți ca vameșul, pentru că acest păcătos a dobândit harul lui Dumnezeu, întrucât a fost smerit, în mod sigur dobândesc mila lui Dumnezeu toți aceia care unesc smerenia cu îndelungă postire, neîncetată rugăciune și iubire față de aproapele.

Să ne deschidem așadar conștiința înaintea lui Dumnezeu, arătându-I rănilor noastre suflătești, și să cerem de la Dânsul doctoria cea vindecătoare. Perioada aceasta a Triodului, pe care o începem în această zi, ne îndeamnă să ne mărturisim păcatele și neputințele noastre, dar, cel mai important, să ne îndreptăm viața noastră”, a încheiat Chiriarhul Râmnicului.

Sfânta Liturghie Arhierească la Mănăstirea Frăsinei în *Duminica Înfricoșătoarei Judecăți*

„Dumnezeu cunoaște sufletul nostru după cele pe care le înfăptuim”

în situațiile cele mai dificile ale vieții lor. Mântuitorul ne arată că Se identifică cu aceștia toți: „întrucât ați făcut unuia dintr-acești frați ai Mei prea mici, Mie Mi-ați făcut”.

Atunci, Dumnezeu va spune celor care au împlinit cuvântul poruncilor Lui să intre într-o bucurie faptelor lor, pentru că a fost gol și L-au îmbrăcat, pentru că au fost milostivi și I-au dat să mănânce, bolnav sau în temniță și L-au cercetat. La mirarea acestora: „Doamne, când am făcut noi acestea?”, îi încredințează că faptele cele bune săvârșite față de toți cei suferinzi au valoarea făptuirii față de Dumnezeu. Cu alte cuvinte, în suferința fiecărui om de lângă noi îl găsim pe Dumnezeu.

Faptele pot fi săvârșite numai în timpul vieții pământești, însă această viață este limitată și, de aceea, trebuie să săvârșim cele bune pentru ca sufletul nostru să trăiască veșnic lângă Dumnezeu și să nu primească veșnica osândă. Evanghelia se numește „Înfricoșătoarea Judecată” pentru că înfricoșător este verdictul pentru cei care nu L-au avut în inimile lor pe Dumnezeu, pentru cei care nu L-au mărturisit pe Acesta. (...)

Cei care nu fac fapte de milostenie se depărtează de la fața lui Dumnezeu: „Duceți-vă de la Mine, blestemaților, în focul cel veșnic, care este gătit diavolului și îngerilor lui!” (Matei XXV, 41).

Să folosim, așadar, timpul vieții noastre pentru a ne curăța de păcate ca unii care săvârșesc faptele cele bineplăcute lui Dumnezeu. Prin harul lui Dumnezeu suntem chemați să devenim părtași Împărăției celei gătite nouă de la facerea lumii”, a încheiat Înaltpreasfințitul Părinte Varsanufie.

În cadrul Sfintei Liturghii, Înaltpreasfinția Sa l-a hirotonit într-un ierodiacon pe unul dintre viețuitorii Mănăstirii Frăsinei, monahul Damian.

La final, Părintele Arhiepiscop i-a binecuvântat pe toți cei care, în cea de-a treia duminică a Triodului, a Înfricoșătoarei Judecăți, s-au rugat în ctitoria Sfântului Ierarh Calinic de la Cernica, Episcopul Râmnicului.

Duminică, 11 februarie, Înaltpreasfințitul Părinte Varsanufie, Arhiepiscopul Râmnicului, a săvârșit Sfânta Liturghie la Mănăstirea Frăsinei, înconjurat de un sobor de preoți și diaconi.

În cuvântul de învățătură împărtășit obștii monahale, închinătorilor și pelerinilor prezenți, Chiriarhul Râmnicului a subliniat valoarea faptelor, ca mărturisire a dreptei credințe: „Duminica Înfricoșătoarei Judecăți ne arată cât de importante sunt faptele noastre. Omul va fi judecat, la această A Doua Venire, după faptele și după credința sa. „Credința fără fapte este moartă”, după cum ne învață Sfântul Apostol Iacob (Iacob II, 17) și, de aceea, suntem datorii a-L cinsti pe Domnul nostru nu doar cu vorba, ci căutând să-i sprijinim pe cei aflați în neputință pentru că, iată, Sfântul evanghelist Matei ne încredințează că Mântuitorul Se identifică cu toți cei de lângă noi: „întrucât ați făcut unuia dintr-acești frați ai Mei prea mici, Mie Mi-ați făcut”.

Măsura dragostei și jertfelniciei față de aproapele nostru este dată de lucrurile mici: grija față de săraci, de cei flămânzi și însetați, de cei bolnavi și de cei aflați

*„Ia aminte,
Dumnezeule,
Mântuitorul meu,
cu ochiul Tău cel
blând, și primește
mărturisirea mea cea
călduroasă”*

Chiriarhul Râmnicului a citit Canonul cel Mare al Sfântului Andrei Criteanul, la Catedrala Arhiepiscopală

In seara primei zile a Postului Mare, Înaltpreasfințitul Părinte Arhiepiscop Varsanufie a săvârșit slujba Pavcerniței Mari la Catedrala Arhiepiscopală „Sfântul Nicolae”, în cadrul căruia a citit Canonul cel Mare al Sfântului Andrei Criteanul.

Canonul cel Mare este un canon de pocăință, adică un lung imn liturgic (peste 250 stihiri), alcătuit din 9 cântări bogate, compuse la rândul lor din stihiri scurte de pocăință, ritmate de invocația „Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!”, cerere care amintește de rugăciunea vameșului din prima duminică a perioadei Triodului.

Canonul reprezintă un dialog al omului cu propria sa conștiință, luminată de citirea Sfintei Scripturi. Sufletul care se pocăiește plânge că nu a urmat pilda luminoasă a dreptilor virtuoși, ci robia patimilor arătate în mulți păcătoși, dintre care unii nu s-au pocăit, iar alții s-au mântuit tocmai fiindcă s-au pocăit.

„Vedeți, vedeți! că Eu sunt Dumnezeu; ascultă, suflete al meu, pe Domnul, Cel ce strigă, și te depărtează de la păcatul cel dintâi; și te teme, ca de un judecător și Dumnezeu. ... Izvor de viață Te-am câștigat pe Tine, surpătorul morții, și strig Ție din inima mea mai înainte de sfârșit: Greșit-am! Milostivește-Te și mă mântuiește”, (text din Canonul cel Mare).

Duminica Ortodoxiei la Catedrala Arhiepiscopală „Sfântul Nicolae”

Numeroși credincioși au fost prezenți în Duminica Ortodoxiei la Catedrala Arhiepiscopală *Sfântul Nicolae*, unde Înaltpreasfințitul Părinte Varsanufie, Arhiepiscopul Râmnicului, a săvârșit Sfânta Liturghie. Alături de Înaltpreasfinția Sa, au slujit părinții consilieri, părinții profesori ai Seminarului Teologic din Râmnicu-Vâlcea și

părinții slujitori ai Catedralei Arhiepiscopale.

În această duminică, Înaltpreasfințitul Părinte Varsanufie i-a împărtășit pe elevii seminariști și pe credincioși, după ce aceștia, la finalul primei săptămâni a Postului Mare, s-au spovedit, primind dezlegare de la duhovnici pentru Sfânta Împărtășanie.

Tot în această zi a fost citită

Pastorala Sfântului Sinod în Duminica Ortodoxiei. Aceasta reafirmă temeiurile cinstirii icoanei, dar și necesitatea mărturisirii adevărului de credință, prin slujirea semenului, întrucât „fiecare dintre noi poate să Îl urmeze pe Hristos și să devină aproapele celui aflat în suferință. Iar această lucrare se împlinește de la vorba cea bună și întăritoare în credință și nădejde, continuând cu ajutorarea semenului și oferind darul material necesar pentru lucrarea filantropică sau social-caritabilă a Bisericii.

Lucrarea liturgică a Bisericii la care participăm se cuvine continuată prin programe de asistență socială și filantropică, prin construirea de lăcașuri de cult și de așezăminte ale Bisericii, precum: cantine pentru săraci, cămine pentru copii, case pentru bătrâni, unități medicale pentru bolnavi și altele asemenea”.

La finalul Sfintei Liturghii, în

cuvântul împărtășit preoților și credincioșilor prezenți, Chiriarhul Râmnicului a arătat că „Icoana este o prezență permanentă în istoria Bisericii creștine, găsindu-se în cultul acesteia încă din primele secole. În acest sens, Sfânta Tradiție consemnează faptul că primele icoane au fost zugrăvite în timpul vieții Mântuitorului Hristos și în perioada apostolică”.

Totodată, Înaltpreasfinția Sa a accentuat ideea că, în cântările liturgice care încheie prima săptămână a Postului Sfințelor Paști, este afirmată cinstirea icoanei, ca o permanentă mărturisire a adevărului Înomenirii Fiului lui Dumnezeu, Cea de-a doua Persoană a Sfintei Treimi. „În condacul din Duminica Ortodoxiei este mărturisit adevărul întrupării Fiului lui Dumnezeu: „Cuvântul Tatălui Cel necuprins, din tine, Născătoare de Dumnezeu, S-a cuprins, întrupându-Se; și chipul cel întinat, la chipul cel dintâi întorcându-l, cu dumnezeiasca podoabă l-a amestecat. Deci, mărturisind mântuirea, îl închipuim cu fapta

și cu cuvântul”, fundamentând și liturgic rolul icoanei în Ortodoxie.

Mântuitorul Hristos, „chipul lui Dumnezeu Celui nevăzut, mai întâi născut decât toată făptura” (Coloseni I, 15), deschide prin nașterea Sa din Fecioara Maria posibilitatea ca prin icoană să se reflecte oarecum realitatea dumnezeiască, după cum și textul liturgic din cântările Vecerniei întărește: „Cel Ce este nevăzut după firea cea fără început și dumnezeiască, om S-a văzut, fecioară, din preacurate sângeuirile

tale pentru milostivirea cea preaînaltă. A cărui asemănare trupească scriind, cu cinste ne închinăm Lui toți credincioșii, și cu dreaptă credință Îl cinstim”.

A tăgădui icoana înseamnă a nega Înomenirea Mântuitorului Hristos, a con-

testa realitatea coborârii Fiului lui Dumnezeu printre oameni spre a-i ridica pe aceștia la cer: „Cinstea și închinarea icoanei, cu adevărat aducând-o la acela al cui este chipul, o cinstim urmând învățăturile grăitorilor de Dumnezeu și lui Hristos cu credință strigăm: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pe Domnul, după cum ne-am încredințat la Slujba Utreniei”, a subliniat Înaltpreasfinția Sa.

Cu binecuvântarea Înaltpreasfințitului Părinte Varsanufie, sâmbătă, 27 ianuarie, Arhiepiscopia Râmnicului a organizat o serie de manifestări cultural-duhovnicești în cinstea Sfântului Cuvios Efrem Sirul.

În cadrul evenimentului susținut la Sala *Iosif Episcopul* a Casei Sfântul Ierarh Calinic, actorul Cristian Alexandrescu a interpretat versuri din poemele Sfântului Efrem Sirul, iar psalții Catedralei Arhiepiscopale au interpretat un buchet de cântări psaltice.

Părintele Consilier Ștefan Zară a arătat în cuvântul de prezentare că Sfântul Cuvios Efrem Sirul este cunoscut drept un poet bisericesc neîntrecut, monah desăvârșit și slujitor răbdător, fiind numit și „liră a Sfântului Duh” și mare învățător al lumii. Se cunosc peste 400 de imne, însă linia melodică după care acestea erau interpretate nu o mai cunoaște nimeni. Dintre aceste imne au fost amintite: *Imnele despre credință* (87), *Imnele despre Nisibis* (77), *Imne împotriva ereziilor* (56), *Imne despre Rai* (15), *Imne despre Postul Mare* (10), *Imne despre Răstignire și Înviere* (35).

Tehnica așa-numitelor imne ale Sfântului Efrem, este astfel prezentată de către principalul traducător al poemelor sale în limba română, părintele prof. univ. dr. arhidiacon Ioan I. Ică jr: „*Madrache-le – echivalentul sirian al ebraicului midrashim, învățături – erau deci învățături sau predici în versuri și strofe cu valori variabile, cântate de cor sau de un solist după melodii indicate de manuscrise în fruntea lor și care fixau în același timp o*

structură prozodică precisă. După executarea fiecărei strofe, comunitatea intervenea cu un refren.” Acest stil avea să fie temelia pe care melozii Imperiului Bizantin au clădit cântarea bisericească.

Potrivit Sfântului Efrem, Dumnezeu a creat și a pus simbolurile Sale în creație cu dorința ca acestea să fie cunoscute și înțelese de către oameni. Dumnezeu Și-a lăsat înscris în creație și în Scriptură, prin simbol, mesajul Său de iubire pentru om. Dumnezeu este nu numai artizanul creației Sale, ci și Poetul și Artistul ei desăvârșit.

Manifestări cultural- duhovnicești în cinstea Sfântului Cuvios Efrem Sirul

*„Doamne, deși simbolurile Tale sunt
pretutindeni,*

Tu ești ascuns pretutindeni.

*Deși simbolul Tău e în înalt,
înălțimea nu simte că ești;*

*deși simbolul Tău e în adânc,
adâncul nu înțelege cine ești;*

deși simbolul Tău e în mare,

Tu nu ești ascuns în mare;

*deși simbolul Tău e pe uscat,
el nu-și dă seama că ești acolo.*

*Binecuvântat este Cel Ascuns
atunci când El strălucește!” (Imne
despre credință, 4,9)*

Educarea valorilor creștine în familie

In ziua sărbătoririi Sfinților Trei Ierarhi: Vasile cel Mare, Ioan Gură de Aur și Grigorie Teologul, Sectorul Învățământ și Activități cu Tineretul din cadrul Arhiepiscopiei Râmnicului, a organizat la Biblioteca Județeană *Antim Ivireanul*, conferința cu titlul: „Educarea valorilor creștine în familie”.

Evenimentul face parte dintr-o amplă serie de activități cuprinse în calendarul educațional al Arhiepiscopiei Râmnicului, calendar realizat în cadrul parteneriatului cu Inspectoratul Școlar Județean Vâlcea.

Părintele Consilier Cristian Bănuță a transmis cuvântul de binecuvântare al Înaltpreasfințitului Părinte Arhiepiscop Varsanufie, cuvânt ce a reafirmat necesitate conlucrării dintre Biserică, Familie și Școală în educarea și formarea morală a tinerilor.

Doamna Delia Zamfirescu, președinte al Asociației Liga Femeilor Creștin-Ortodoxe a prezentat un referat în care a evidențiat rolul socio-educativ al asociației, subliniind faptul că „obiectivul principal al Ligii femeilor este reactivarea misionarismului creștin-ortodox, educația morală și religioasă a

tinerilor și adulților, cercetarea și valorificarea bogăției spirituale a învățaturii creștin-ortodoxe a Bisericii străbune, dar și activitatea social-filantropică”.

Toate proiectele derulate sub această chemare s-au aflat sub semnul nevoii de educație creștină a familiilor beneficiare.

Doamna Daniela Predișor, profesor și consilier școlar la Școala Gimnazială *Take Ionescu* din municipiul Râmnicu-Vâlcea a susținut referatul „Valoarea educației creștine în familie”.

Principală provocare lansată a fost dacă însăși educarea valorilor creștine mai reprezintă astăzi o valoare în familiile moderne. Fiecare familie caută să atingă fericirea și fiecare părinte dorește aceasta pentru

copiii săi. Din această perspectivă valorile creștine sunt „trepte” în educația noii generații, iar un argument esențial îl reprezintă nevoia de dragoste creștinească. Aceasta nu poate să lipsească din nici o familie, fie că se vorbește de relația soț-soție, fie de cea dintre mamă, tată și copii. Este nevoie de o reconsiderare a acestei valori din perspectiva pedagogică astfel încât funcția educațională a familiei să se împlinească sub semnele blândeții, răbdării, bunăvoinței și ascultării.

Despre educarea valorilor în familie a vorbit doamna Ana-Maria Mosor, psiholog educațional și trainer parenting, profesor și consilier școlar la Colegiul de

Silvicultură și Protecția Mediului și la Grădinița „Toți Sfinții”, structură a Seminarului Teologic Ortodox „Sfântul Nicolae” din Râmnicu-Vâlcea.

Biserica și Școala - Proiecte educaționale și concursuri școlare

Activități educative dedicate Unirii Principatelor Române

În cadrul parteneriatului educativ Școală-Biserică, desfășurat cu binecuvântarea Înaltpreasfințitului Părinte Arhiepiscop Varsanufie și aprobat de doamna Inspector Școlar General Andra Bică, elevii Liceului Tehnologic de Turism din Călimănești, sub coordonarea cadrelor didactice, au sărbătorit Unirea Principatelor Române prin activitatea „Să ne unim și posteritatea ne va binecuvânta!”

La eveniment au participat părintele Cristian Bănuță, consilier Învățământ și Activități cu tineretul în cadrul Arhiepiscopiei Râmnicului, prof. Adriana Tăbăcuțu, inspector de Limba și literatura română, prof. Romeo Popescu, inspector de Religie, prof. Roxana Croitoru, inspector Proiecte europene, prof. Antoanela Mărgărita, inspector Învățământ special, domnul Vasile Scârlea, viceprimarul orașului Călimănești, doamna Tănăsoaica Georgeta, reprezentant al Bibliotecii „A.E. Baconsky” din Călimănești, profesori și elevi.

În deschidere a fost intonat imnul național, expresie a unității de gândire și de voință a poporului român. Domnul profesor Gheorghe Oprica, directorul Liceului Tehnologic de Turism, a vorbit participanților despre momentul 24 ianuarie 1859, cunoscut în istorie ca „Mica Unire”.

Părintele consilier Cristian Bănuță, prezentând rolul Bisericii în făurirea unității statale, a accentuat ideea că „unirea tuturor românilor poartă amprenta Bisericii, prin reprezentanții ei de seamă, ca orice eveniment important al istoriei neamului. Relația dintre Biserică și Stat în țara noastră dăinuie încă de la începuturile noastre ca popor. Istoria Bisericii completează istoria națională și o împlinește. În decursul istoriei noastre, n-a existat o unitate politică-teritorială a românilor, ci doar una de limbă, de credință și de cultură, dar care a constituit un factor puternic în pregătirea unirii din 1859 și apoi a celei din 1918.

Conștiința unității românești se afirmă cu și mai

multă putere mai ales în cursul Revoluțiilor din 1848, prin Nicolae Bălcescu, Ion Heliade Rădulescu, C. A. Rosetti, Dimitrie Bolintineanu, Mihail Kogălniceanu, Costache Negri, August Treboniu Laurian, Aron Pumnul, Aaron Florian și alții. În cursul acestor agitații și lupte pentru Unire, clerul s-a alăturat partidului unionist, sprijinindu-i cu căldură toate acțiunile”, a subliniat părintele.

Manifestarea a continuat cu o șezătoare: „Unirea, Națiunea a făcut-o!”, coordonată de doamna Olariu Mirela, profesor de limba și literatura română. Sinteza a folclorului românesc, șezătoarea este chemarea la comuniune și comunicare a țaranului din satul tradițional, momentul în care truditorii pământului, oameni simpli, dar ascuțiți la minte și cu dragoste de țară, se mai întindeau la vorbă, la cântec și la joc și retrăiau

cu emoție profundă momentele care au marcat istoria neamului. Elevii au pus în scenă obiceiuri și tradiții din lada de zestre a neamului românesc, ca o mărturisire a sentimentului nostru național, a valorilor spirituale și culturale. S-au interpretat cântece având conținut istoric, elevii fiind îndrumați de domnul profesor Sandu Georginel.

Tot în cadrul evenimentului, a avut loc o expoziție culinară, „Istorie și tradiție culinară”, în care au fost prezentate deserturi românești din Ardeal, Bucovina, Maramureș, Banat, Moldova, Muntenia și Oltenia. Elevii claselor de la învățământul profesional, coordonați de doamna Diana Diaconeasa, au adus în actualitate produse preparate odinioară.

Noi proiecte educaționale

Cu binecuvântarea Înaltpreasfințitului Părinte Varsanufie, Arhiepiscopul Râmnicului, Sectorul Învățământ și Activități cu tineretul în parteneriat cu Inspectoratul Școlar Județean Vâlcea continuă seria proiectelor educaționale cu caracter religios și moral-cultural care se desfășoară la bisericile și școlile din comunități.

„În cadrul acestor activități, profesorii și elevii implicați descoperă de fapt că educația religioasă devine un liant care integrează cunoștințele de la celelalte discipline. Ora de religie contribuie la reducerea efectelor negative ale crizei contemporane de identitate și de orientare, întrucât propune modele de bunătate, sfințenie și conviețuire umană. Modelele propuse în cadrul activităților sunt deopotrivă modele din Biserică dar și din istorie, personalități culturale sau din rândul celor care au desfășurat activități în care era protejată viața în diverse contexte istorice și sociale. Totodată, elevilor le sunt prezentate o serie de valori care, alături de iubirea lui Dumnezeu, reafirmă anumite teme precum respectul față de părinți, dascăli și personalități ale vieții cotidiene, respectul față de natură, cunoașterea istoriei, culturii și tradițiilor poporului român. Dintre proiectele reprezentative amintim: „Să ne cunoaștem istoria!”, desfășurat de Colegiul de Silvicultură în cadrul Protocolului de colaborare cu Parohia „Sfinții Apostoli Petru și Pavel” din Râmnicu-Vâlcea, „Prietenia” la Școala Gimnazială „Take Ionescu”, „Întâmpinarea Domnului” la Colegiul Național „Mircea cel Bătrân”, „Mica Unire” la Parohia Brezoi I, „Cinstirea Sfântului Apostol Petru” la Parohia Foleștii de Sus”, a precizat părintele Alexandru Cristian Bănuță, Consilier Învățământ și Activități cu tineretul.

Olimpiada de Religie pentru clasele VII-XII și Concursul județean „Spiritualitate creștină”

În data de 17 februarie 2018, la Seminarul Teologic Ortodox „Sfântul Nicolae” din Râmnicu-Vâlcea s-a desfășurat etapa locală a Olimpiadei de Religie pentru clasele VII-XII, zona Râmnicu Vâlcea. Totodată, a avut loc și etapa locală a Concursului județean „Spiritualitate creștină”, pentru clasele V-VI.

Competițiile s-au desfășurat și în alte zone ale județului, conform împărțirii pe cercuri pedagogice. Orașele Drăgășani, Horezu, Bălcești, Berbești și Brezoi au găzduit elevii participanți din zonele respective.

La nivelul județului Vâlcea, au participat în cadrul acestor concursuri peste 300 de elevi, dornici să expună, cu talent și dăruire, în lucrările lor, cunoștințele dobândite în cadrul orelor de Religie.

Elevii calificați în urma rezultatelor finale au participat la etapa județeană, care a avut loc pe data de 3 martie 2018.

Cele două concursuri au fost organizate de ISJ Vâlcea, prin inspectorul școlar pentru Religie, prof. Popescu Romeo, în colaborare cu Arhiepiscopia Râmnicului, din încredințarea Înaltpreasfințitului Părinte Varsanufie, Arhiepiscopul Râmnicului și prin implicarea profesorilor de Religie din județul Vâlcea.

Prezent la Râmnicu-Vâlcea pentru sesiunea de organizare a Concursului național interdisciplinar „Cultură și spiritualitate românească”, domnul Vasile Timiș, inspector general MEN, invitat de către directorul Seminarului Teologic Ortodox „Sf. Nicolae”, pr. prof. Ștefan Zară, a vizitat această unitate de învățământ împreună cu părintele Alexandru Cristian Bănuță.

Concursul „Cultură și spiritualitate românească”

Seminarul Teologic „Sfântul Nicolae” din Râmnicu-Vâlcea a găzduit etapa județeană a Concursului Național interdisciplinar de limba și literatura română și religie „Cultură și spiritualitate românească”. Au participat 56 de elevi de la școlile din județul Vâlcea.

Concursul „Cultură și spiritualitate românească” pentru elevii de gimnaziu, are ca scop să valorifice personalitatea culturală a elevilor capabili de performanță din învățământul preuniversitar, pasionați de literatură și de religie, și are ca obiectiv fundamental promovarea interdisciplinarității, prin identificarea arhetipului literaturii de inspirație sacră și evidențind cunoștințele elevilor despre valorile spirituale românești, cu scopul cultivării respectului față de acestea și pentru conștientizarea

specificului național și a conexiunilor cu valorile universale. Desfășurat sub genericul „Frumusețea sacră a lumii”, concursul a fost organizat, și în acest an, pe două secțiuni: „Natura între pământ și cer”, pentru elevii claselor a V-a și a VI-a, și „Omul între sacru și profan”, pentru clasele a VII-a și a VIII-a.

Concursul s-a desfășurat pe parcursul a două ore, timp în care elevii au avut de elaborat două compuneri pe baza unor texte suport, liric și epic, valorificând mesajul acestora și experiența lor de lectură. Comisia de evaluare a lucrărilor a fost alcătuită din echipe mixte de profesori de limba și literatura română și religie.

Concursul județean „Moralitate creștină”

Concursul județean „Moralitate creștină”, aflat la a III-a ediție, s-a desfășurat cu binecuvântarea Înaltpreasfințitului Părinte Varsanufie și cu aprobarea Inspectoratului Școlar Județean Vâlcea, prin îndrumarea Sectorului Învățământ și Activități cu tineretul din cadrul Arhiepiscopiei Râmnicului.

Concursul a avut loc în Sala de festivități a Colegiului Economic din municipiul Râmnicu Vâlcea, în data de 27 februarie. Tema acestei ediții a fost: „Tinerii și provocările lumii contemporane”, iar obiectiv principal l-a constituit familiarizarea elevilor participanți cu noțiunile moralei creștine prin formarea unor deprinderi pornind de la învățăturile Sfinților Părinți adaptate la viața

contemporană.

Etapa de proiectare a Concursului județean „Moralitate creștină” a fost pregătită de către părintele profesor Cătălin Părăușeanu care a distribuit bibliografia, materialele pentru pregătirea elevilor și regulamentul concursului, realizând o colaborare permanentă atât cu Sectorul Învățământ și Activități cu tineretul din cadrul Arhiepiscopiei Râmnicului, cât și cu profesorii îndrumători ai elevilor și membrii juriului în elaborarea probelor concursului. Conducerea Colegiului Economic din municipiul Râmnicu-Vâlcea s-a implicat activ în organizarea și desfășurarea concursului.

La concurs s-au prezentat șase grupe de elevi însoțiți de profesorii de Religie îndrumători, de la

stabilite. Emoțiile competiției au fost vizibile pe chipurile elevilor, fiecare contribuind cu entuziasm pentru realizarea unui rezultat cât mai bun de către grupa sa.

În urma deliberării, membrii juriului au stabilit următorul clasament:

Premiul I: Colegiului Național „Mircea cel Bătrân”, îndrumător Prof. Daniela Ionescu.

Premiul al II-lea: Colegiului Național „Alexandru Lahovari”, îndrumători Prof. Cristina Popescu și Cristian Manu.

Premiul al III-lea: Colegiului Economic, îndrumător Prof. Cristina Manda.

Mențiune I: Colegiului Economic, îndrumător Prof. Daniela Deaconu.

Mențiunea a II-a: Colegiului Economic, îndrumător Pr. Prof. Cătălin Părăușeanu.

Mențiunea a III-a: Liceul „George Țârnea” din Băbeni, îndrumător Prof. Alexandru Marcu.

Toți elevii participanți au primit din partea organizatorului concursului diplome, iconițe și cărți religioase.

Concursul județean „Moralitate creștină” a fost o activitate reușită din toate punctele de vedere. Elevii

următoarele licee din județul Vâlcea: trei grupe de la Colegiul Economic și câte o grupă de la Colegiul „Alexandru Lahovari” și Colegiul „Mircea cel Bătrân” din municipiul Râmnicu-Vâlcea și un echipaj de la Liceul „George Țârnea” din localitatea Băbeni.

Concursul a început prin rostirea Rugăciunii Domnești – *Tatăl Nostru*. Membrii juriului au fost: Prof. Ovidiu Săraru, Prof. Bogdan Aslan și Prof. Mihai-Aurelian Sandu.

Cunoștințele religioase ale grupelor concurente au fost evaluate prin șase probe.

Prima probă: să se definească minunile și semnele prezentând exemple biblice.

Proba a doua: explicarea unor termeni precum „antihrist”, „prooroci mincinoși”, „diavol”, „idoli”.

Proba a treia a constat în prezentarea pe scurt a istorisirii Sfântului Macarie cel Mare despre pustnicul care primise darul vindecărilor.

Proba a patra a constat în enunțarea Poruncii a cincea a Decalogului și prezentarea modului cum se raportează omul contemporan la această poruncă.

Proba a cincea a constat în identificarea de către candidați a mănăstirii de pe Valea Oltului unde a viețuit timp de un an Sfântul Ioan Iacob Hozevitul.

Proba a șasea a reprezentat identificarea de către candidați a trei virtuți care l-au caracterizat pe Sfântul Ioan Iacob Hozevitul, prezentând pe scurt viața lui.

Grupele de elevi au parcurs probele concursului într-o oră și jumătate și au fost respectate regulile

au fost încântați de modul desfășurării concursului și au manifestat interes față de tematica parcursă, adresând întrebări cadrelor didactice prezente. Răspunsurile lor la probele concursului arată efortul continuu și statornic depus de profesorii îndrumători. A fost menționat faptul că doamnele profesoare Cristina Manda și Daniela Deaconu deși predau alte discipline, fiind și licențiate în teologie au pregătit câte o grupă de elevi pentru acest concurs.

Misiunea Coralei Seminarului Teologic „Sfântul Nicolae” în Biserică și societate

Biserica Ortodoxă face misiune și dă mărturie creștină prin unul din mijloacele de excepție ale cultului, anume prin cântarea bisericească, ca o interpretare de ordin comunitar ce întărește sufletele în chip tainic și le dă avânt în practicarea virtuților, după cum spune Sfântul Maxim Mărturisitorul.

Cântecul este modul cel mai frumos de exprimare al omului, sensibilizează și îndulcește catehizarea, ajută la crearea atmosferei de bucurie și comuniune prin imnurile liturgice și cântările religioase.

Seminarul Teologic „Sfântul Nicolae” din Râmnicu-Vâlcea desfășoară o amplă activitate misionară atât în cadrul proiectelor cultural-

duhovnicești pe care le inițiază și susține atât în preajma marilor sărbători, cât și în contextul organizării unor evenimente aniversare ori comemorative din istoria neamului care se desfășoară în cadrul instituțiilor administrative sau de cultură din municipiul Râmnicu-Vâlcea. La toate acestea, Corul Seminarului din Râmnicu-Vâlcea a devenit aproape o prezență constantă, bucurându-se de aprecierea unanimă din partea organizatorilor și participanților.

Tinerii au nevoie și de participare activă la viața parohială, în primul rând la cea liturgică. Toate actele cultului au o dimensiune pedagogico-catehetică, dar au și una educațională, de aceea participarea tinerilor la lucrările sfințitoare ale Bisericii descoperă și dimensiunea educativă a misiunii Bisericii în lume.

Cântarea bisericească este rugăciunea a comuniunii, colectivă; iar preoții au participanți activi pe toți cei care răspund cererilor cântate. Această participare produce un dialog și reface legătura comuniunii între credincioși, preot și Dumnezeu.

Cântarea bisericească poate fi un mijloc de activitate misionară, dacă este folosită în mod corespunzător, în funcție de împrejurări, de către preot, cântărețul bisericesc sau profesorul de religie.

Cântarea corală și-a câștigat un loc important, loc pe care-l ocupă în continuare, în desfășurarea ceremonialului liturgic și a unor slujbe din

Biserica Ortodoxă și, dincolo de faptul că este o sursă emoțională inepuizabilă pentru credincioși, cântarea bisericească în comun trebuie văzută ca o expresie a Însăși voinței lui Dumnezeu: „Cântați Dumnezeului nostru, cântați-I, cântați-I Împăratului nostru, cântați-I” (*Psalm XLVI,6*).

Cu binecuvântarea Înaltpreasfințitului Părinte Varsanufie, Arhiepiscopul Râmnicului în perioada 19-22 februarie, corul Seminarului Teologic Ortodox „Sfântul Nicolae” din Râmnicu-Vâlcea a dat răspunsurile slujbelor Canonului cel Mare al Sfântului Andrei Criteanul la mai multe biserici din municipiul Râmnicu-Vâlcea. Luni, 19 februarie, a oferit răspunsurile slujbei Canonului cel Mare la Catedrala Arhiepiscopală „Sfântul Ierarh Nicolae”, slujbă oficiată de către Înaltpreasfințitul Părinte Arhiepiscop Varsanufie, marți, 20 februarie, a cântat răspunsurile armonice la Biserica „Buna Vestire” Paraclis

Arhiepiscopal, miercuri, 21 februarie, a oferit răspunsurile slujbei Canonului Sfântului Andrei Criteanul la Biserica „Sfinții Apostoli Petru și Pavel”, iar joi, 22 februarie, la Biserica „Sfântul Ioan Botezătorul” din municipiu.

Corala Seminarului Teologic din Râmnicu-Vâlcea desfășoară o amplă misiune și prin concertele de muzică cultă pe care le susține în cadrul diverselor manifestări culturale, în cadrul concursurilor și festivalurilor la care participă.

În felul acesta, este reafirmată tradiția școlii teologice vâlcene care, în decursul timpului, a format numeroși tineri dornici să aprofundeze arta muzicii. Astfel, absolvenți ai Seminarului Teologic *Sfântul Nicolae* din Râmnicu-Vâlcea au urmat studiile la prestigioase școli de muzică din țară și străinătate, remarcându-

se ca talentați compozitori, dirijori și interpreți, cum au fost Victor Giuleanu, Ion și Gheorghe Dumitrescu.

Publicații ale Editurii Praxis a Arhiepiscopiei Râmnicului

Revista *Martyria*

Noul număr al Restei Martyria, împodobit cu elemente populare din ia românească, cuprinde studii semnate de Înaltpreasfințitul Părinte Varsanufie, Arhiepiscopul Râmnicului, Pr. Conf. Univ. Dr. Habil. David Pestroi, Prof. Univ. Dr. Mihaela Palade, Conf. Dr. Nicola Xionis, Dr. Oana Mădălina Popescu, Pr. Dr. Laurențiu Rădoi, Bogdan Tătaru Cazaban, Dinu Săraru, Dan Ciachir, Conf. Univ. Dr. Ioan St. Lazăr, Luiza Barcan și Alexandru Nancu.

În *Verba patrum*, apare traducerea unui text din scrierile Sfântului Grigorie cel Mare, „Omilia a VIII-a ținută în fața poporului în Biserica Fericitei Fecioare Maria, în ziua Nașterii Domnului”. Paginile următoare propun „Interviul cu Arhimandritul Atanasie Prodromitul, Stareț al Schitului Românesc Prodromu din Sfântul Munte Athos”, piesa de teatru „Ceasul alegerii”, semnată de Constantin Adamovici și opera „Sfântul”, de Andrei Cărpeneanu.

În studiul „Icoana – mărturie a înomenirii Mântuitorului Hristos,” Înaltpreasfințitul Părinte Arhiepiscop Varsanufie ne încredințează de faptul că „Mântuitorul Hristos, „chipul lui Dumnezeu Celui nevăzut, mai întâi născut decât toată făptura” (Coloseni I, 15), deschide prin nașterea Sa din Fecioara Maria posibilitatea ca prin icoană să se reflecte oarecum realitatea dumnezeiască, după cum și textul liturgic întărește: „Cel Ce este nevăzut după

firea cea fără început și dumnezeiască, om S-a văzut, fecioară, din preacurate sângiuirile tale pentru milostivirea cea preainaltă. A cărei asemănare trupească scriind, cu cinste ne închinăm Lui toți credincioșii, și cu dreaptă credință Îl cinstim”.

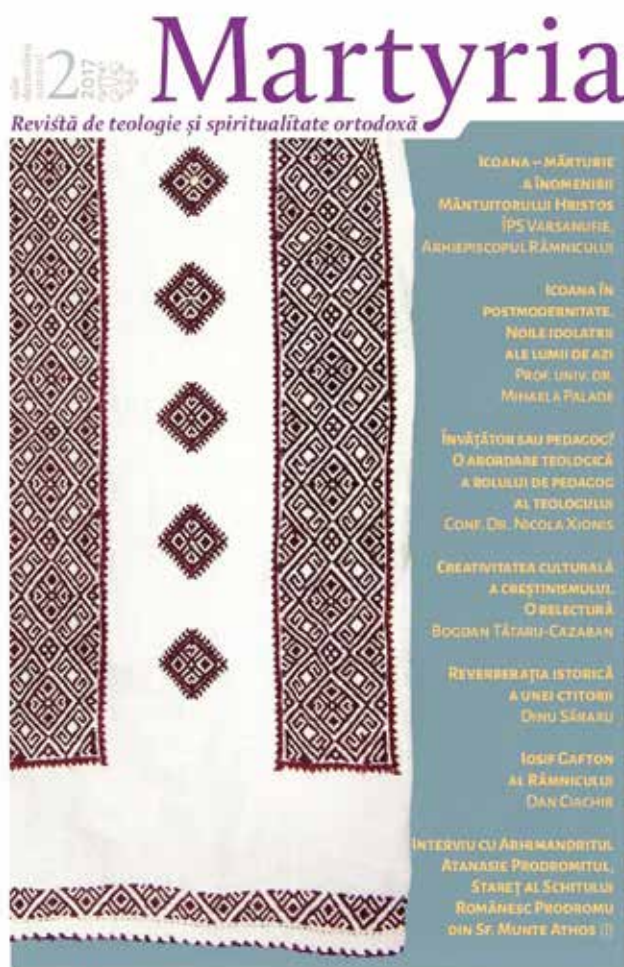
Icoana dă mărturie despre realitatea trupului Mântuitorului. Sfântul

Ioan Damaschin scrie în acest sens: „Cel Care există în chipul lui Dumnezeu, a luat chip de rob (Filipeni II, 6-7), atunci zugrăvește-L în icoane și așază-L spre contemplare, pe Acela Care a primit să fie văzut”. Odată cu asumarea firii omenești de către Fiul lui Dumnezeu, a devenit posibilă și zugrăvirea Cuvântului: „Închipuirea trupului Tău înălțând-o, Doamne, cu dragoste o sărutăm, arătând taina cea mare a iconomiei Tale. Că nu Te-ai arătat nouă, Iubitorule de oameni prin părere, precum zic luptătorii împotriva lui Dumnezeu, ucenicii lui Manent; ci după adevăr și cu fire de trup, printr-înșă suindu-ne spre a Ta dorire și dragoste”.

A tăgădui icoana înseamnă a nega Înomenirea Mântuitorului

Hristos, a contesta realitatea coborârii Fiului lui Dumnezeu printre oameni spre a-i ridica pe aceștia la cer: „Cinstea și închinarea icoanei, cu adevărat aducând-o la acela al cui este chipul, o cinstim urmând învățăturile grăitorilor de Dumnezeu și lui Hristos cu credință strigăm: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pe Domnul”.

Deplina descoperire a lui Dumnezeu în lume s-a înfăptuit prin înomenirea Fiului lui Dumnezeu în Persoana Domnului nostru Iisus Hristos spre înnoirea duhovnicească și mântuirea omului. Icoana devine astfel expresia cea mai adâncă a prezenței lui Dumnezeu în lume și ca posibilitate de îndumnezeire a omului. Icoana nu este ea însăși o

realitate, ci exprimă realitatea cea mai adevărată din istoria mântuirii: Dumnezeu înomenit S-a făcut începătură omului spre îndumnezeire. În acest sens și noi cei de astăzi „legile părintești ale Bisericii păzindu-le, zugrăvim icoanele lui Hristos și ale sfinților Lui și le sărutăm cu buzele, cu inima și cu vrerea, strigând: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pe Domnul”.

Necesitatea mărturisirii continue a învățaturii de credință este susținută și de Pr. Conf. Univ. Dr. Habil. David Pestroi, care, în studiul „Icoana în postmodernitate. Noile idolatrii ale lumii de azi”, remarcă: „Postmodernitatea propune, deopotrivă, noi tipuri de iluminism și umanism. Separate total de religie, acestea se articulează exclusiv în plan secular, ca reacții violente față de tradiționalism și îmbrățișare fără rezerve a tot ceea ce este nou, cosmopolit, evoluat în plan științific și tehnologic. Este timpul denunțării categorice a oricărei forme de ierarhie instituționalizată; însuși primatul majorității, care ar trebui să constituie esența oricărei democrații, este zguduit din temelii de gălăgioasele clamări ale drepturilor minorităților. Omul postmodern se reinventează pe sine însuși atunci când, în numele propriei emancipări, se auto-revelează ca Demiurg, idol al propriei sale vanități. Dumnezeu lui creștin, descoperit în Sfânta Scriptură și Sfânta Tradiție, îi este contestată existența personală, atâta vreme cât canalele Sale de comunicare sunt obturate de omul redus la starea de individ, incapabil de a relaționa dincolo de zbaterele sale instinctuale mundane. În acest sens, definiția celebră dată de Jean-Francois Lyotard postmodernității, ca fiind „incredulitatea față de meta-narațiuni”, își găsește explicația logică: răspunsurile tradiționale față de marile întrebări existențiale, bazate pe revelația biblică, sunt căzute în desuetudine, întrucât trebuie să facă loc unor noi explicații, de conveniență, venite din partea umanismului secular. Având drept suport mesajul emancipator al rațiunii, ele pun în lumină valori precum: binele, adevărul, frumosul, omenia, dreptatea, din perspectiva adaptării lor la progresul științei și tehnologiei, cu raportare directă la confortul material din lumea aceasta, excluzând total perspectiva veșniciei și cultivarea sfințeniei”.

De aceea, arată părintele profesor, „conștientizarea pericolelor provenind din expunerea unor vulnerabilități de imagine ar trebui gestionată într-un spirit accentuat preventiv. Totodată, tehnologiile moderne de comunicare oferă noi oportunități pentru prezentarea Evangheliei, precum și a modului în care Biserica pune în practică, prin întreaga sa operă pastorală și social-filantropică, mesajul transmis de Iisus Hristos pentru restaurarea lumii și a omului. Este chemarea

de a ieși din contingenta unei vieți superficiale, materialist-consumiste. Este găsirea adevăratului sens al existenței: comuniunea cu Dumnezeu, în veșnica împărăție a înălțării spirituale, în dragostea nesfârșită a Preasfintei Treimi”.

Doamna Prof. Univ. Dr. Mihaela Palade propune cititorului „Nivele de lectură ale Icoanei Nașterii Domnului”, studiu în care arată că „icoana Nașterii Domnului aduce în fața ochilor cerul și pământul într-o desăvârșire irenică a profeției din vechime. Toate cele prezente acolo, lumea văzută și cea nevăzută, cerul și pământul, regnul mineral, vegetal și organic, toate par, la prima vedere, a fi rezultatul criteriilor sau capriciilor pictorilor iconari care au considerat că așa ar fi mai bine și nu altfel. În realitate, analiza temeiurilor icoanei Nașterii Domnului dezvăluie faptul că cele pictate acolo au fost, mai înainte zugrăvite prin intermediul cuvintelor și că iconarul este un traducător, prin mijloacele plastice, ale mesajului scris.

Una dintre primele icoane ale Nașterii Domnului care s-au păstrat până azi apare pe o casetă mică ce datează de la jumătatea secolului VI și care în prezent se află în capela Sancta Sanctorum din Lateran. Destinată a păstra în ea sfinte moaște de la Locurile Sfinte, ea era prevăzută cu un capac culisant, având în interior mai multe scene ce surprind marile momente ale istoriei mântuirii, printre care, în partea stângă, jos, se află și o primă reprezentare a Nașterii Domnului, una în care, alături de cele ale Botezului și Înălțării Domnului, „s-a găsit acea formă de reprezentare care, în lumea bizantină, a rămas aceeași peste secole.”

Acum, la începutul mileniului trei, ne bucurăm de o diversitate de realizări, tot atâtea modele și subiecte de studiu, ce pot fi preluate și, respectiv, analizate, realizate în tehnicile tradiționale sau mai puțin convenționale și în cadrul cărora se pot regăsi, de la simplu la complex, persoanele, locurile și evenimentele menționate mai devreme, care au prins viață prin mijloacele vizual-plastice. Trecând de la cuvântul evanghelic la cel transpus poetic în imnografia cultului ortodox, încet, încet, s-a constituit icoana Nașterii Domnului care a tradus, prin mijloacele plastic-vizuale, împlinirea veștii celei bune, astfel încât toată făptura să poată cânta și striga: „Hristos Se naște, slăviți-L! Hristos din ceruri, întâmpinați-L!, Hristos pe pământ, înălțați-vă! Cântați Domnului tot pământul!...”.

Prin conținut și ținuta grafică, Revista Martyria devine o mărturie contemporană a lucrării duhovnicești și culturale desfășurată de Biserică, dar și un mijloc apologetic de așezare în conștiința cititorului a valorilor Ortodoxiei, prezente deopotrivă în scrierile teologice, în literatură și artă.

Proiecte culturale și social-filantropice inițiate de Liga Femeilor Creștin-Ortodoxe din Arhiepiscopia Râmnicului

Lansarea cărții „Dincolo de graniță”

Cu binecuvântarea Înaltpreasfințitului Părinte Varsanufie, în data de 16 ianuarie, la Biblioteca Județeană „Antim Ivireanul” din Râmnicu-Vâlcea a avut loc lansarea cărții *Dincolo de graniță* a tinerei Alexandra Valentina Ionică, președinte al Asociației Tinerilor Ortodocși „Sfântul Valentin” din cadrul Arhiepiscopiei Râmnicului, studentă în anul I în cadrul Universității „Babeș-Bolyai” din Cluj-Napoca la Facultatea de Sociologie și Asistență Socială, specializarea Sociologie și la Facultatea de Psihologie și Științe ale Educației, specializarea Psihologie.

În debutul manifestării, Părintele Cristian Bănuță,

Consilier Învățămant și Activități cu tineretul în cadrul Arhiepiscopiei Râmnicului, a transmis cuvântul de binecuvântare al Înaltpreasfințitului Părinte Varsanufie, Arhiepiscopul Râmnicului, în care s-a arătat că „o profunzime sufletească are întotdeauna o poveste de povestit, un tâlc de arătat, o gândire de împărtășit. Fără doar și poate, și domnișoara Alexandra- Valentina, autoarea cărții „Dincolo de graniță” ne dezvăluie în scrierea sa misterul unei vieți încercate dincolo de granițele culturii și identității românești, dar făurite în conștiința puternică de neam și țară. Granița Valentinei, cum îmi place să îi spun acestui suflet frumos de copil, a constituit-o întotdeauna meleagul nostru strămoșesc, însă, în mod concret, a rămas orașul în care mănăstirea veghează din munte”...

Evenimentul a fost găzduit de Biblioteca Județeană „Antim Ivireanul” Vâlcea, fiind prezentat de doamna Zenovia Zamfir, membră a Ligii Femeilor Creștin Ortodoxe din Arhiepiscopia Râmnicului.

Vizită la Centrul de plasament „Ana”

Membrele Ligii Femeilor Creștine Ortodoxe au început activitățile din anul 2018 cu o vizită la Centrul de plasament „Ana”, care s-a desfășurat în data de 18 ianuarie.

Copiii au așteptat cu nerăbdare întâlnirea, vizita având drept scop sărbătorirea zilelor de naștere pentru cei născuți în luna ianuarie, numele acestora regăsindu-se pe tortul generos oferit de cei care susțin permanent aceste activități.

Pe lângă fructe și dulciuri, doamnele le-au oferit copiilor multă prietenie și căldură sufletească, îndemnându-i să nu negligeze școala, oferindu-și sprijinul la realizarea temelor și pregătire pentru cei care vor susține testările naționale.

O nouă întâlnire de lucru

La Biblioteca Județeană „Antim Ivireanul” a avut loc întâlnirea de lucru pentru membrele Ligii Femeilor Creștine Ortodoxe, la care au participat și reprezentantele Punctului de lucru din Călimănești, împreună cu doamna coordonatoare, Violeta Titela Negrea.

În prima parte a ședinței, în cadrul proiectului de cateheză „Iisus Hristos, Lumina sufletului nostru”, părintele Victor Barbu, îndrumătorul spiritual al asociației a ținut un cuvânt de învățătură cu tema „Smerenia, calea spre mântuire”, în care a subliniat importanța cunoașterii de sine, profunde și cu

nădejde, smerenia fiind temelia tuturor virtuților, calea luminoasă și izvor de bucurii fără sfârșit.

În cea de-a doua parte a ședinței a fost prezentat Raportul de activitate al anului 2017 și din prima lună a anului 2018, precum și programul activităților pentru perioada următoare, punându-se accent pe acțiuni ce vin în sprijinul celor încercați de greutate, pentru a depăși perioada de iarnă.

„Iubirea de aproapele meu”

Marți, 6 februarie, și miercuri, 7 februarie, s-au desfășurat două acțiuni sociale organizate de membrele Ligii Femeilor Creștine Ortodoxe, în cadrul proiectului „Iubirea de aproapele meu”.

Prima acțiune a constat în donarea de produse de îmbrăcăminte și accesorii pentru beneficiarii Centrului social de Urgență „Ioana”, aflat în cadrul Direcției de Protecție Socială Râmnicu-Vâlcea.

A doua acțiune s-a desfășurat la Centrul nr. 2 de Recuperare și Reabilitare Neuropsihiatrică Băbeni și la Centrul de Plasament Copii Băbeni „Casa Pinocchio”, sub genericul „Darul credinței, nădejdi și al dragostei”. Membrele Ligii Femeilor Creștine Ortodoxe au donat pentru beneficiarii acestor centre produse alimentare, articole de îmbrăcăminte și produse de curățenie. Doamnele au fost întâmpinate de domnul Mihai Ghebrea, directorul Centrului „Pinocchio” Băbeni, alături de doamna asistent social Corina Mihai precum și de administratorul Centrului nr.2 Băbeni, Marcel Bărbuș.

Evenimentul a fost organizat în parteneriat cu Biblioteca Județeană „Antim Ivireanul” Vâlcea, Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului Vâlcea cu sprijinul domnului Florin Marian, prefectul județului Vâlcea.

„Copilăria, bucuria tuturor”

În cadrul parteneriatului cu Arhiepiscopia Râmnicului, DGASPC Vâlcea și Asociația pentru copii și bătrâni „Sfântul Hristofor”, s-a derulat proiectul „Copilăria, bucuria tuturor”, prin care Liga Femeilor Creștine Ortodoxe Vâlcea desfășoară constant acțiuni în Centrele de Plasament.

În data de 8 februarie, membrele Ligii s-au aflat din nou în mijlocul copiilor de la Centrul „Ana” cu „Atelierul de bunătați”, împreună cu doamna nutriționist Marina Murgea Cîrjaliu, care le-a făcut copiilor o demonstrație de preparare hrană rapidă cu ingrediente naturale.

Manifestări culturale dedicate Patriarhului Justinian Marina

La împlinirea a 117 ani de la nașterea Patriarhului Justinian Marina, în data de 22 februarie, un grup de cercetași din cadrul Organizației Naționale „Cercetașii României”, Centrul local „Mircea cel Bătrân” Râmnicu-Vâlcea, coordonați de domnul Nicu Almași, reprezentanți ai Bibliotecii Județene „Antim Ivireanul” Vâlcea, împreună cu doamnele Zenovia Zamfir și Maria Nicolae, reprezentantele Ligii Femeilor Creștin Ortodoxe, au participat la manifestarea „Spre aducere aminte și cinstire a marilor ierarhi vâlceni – Justinian Patriarhul și Bartolomeu Mitropolitul”. Membrii delegației au vizitat Mănăstirea „Sfântul Mare Mucenic Gheorghe” și „Binecredinciosul Împărat Justinian cel Mare”

din satul Suiesti, comuna Stănești, județul Vâlcea. Pelerinajul cultural-spiritual a continuat în comuna Glăvile, localitatea natală a mitropolitului Bartolomeu Anania.

Activități social-filantropice ale Biroului de catehizare a rromilor din Arhiepiscopia Râmnicului

Alimente oferite credincioșilor din Parohia Colonie Nuci

Din încredințarea Înaltpreasfințitului Părinte Arhiepiscop Varsanufie, Biroul de catehizare a rromilor a oferit alimente unor familii aflate în situații de risc social din Parohia Colonie Nuci.

Datorită situațiilor materiale precare, familiile sunt ajutate periodic cu articole de îmbrăcăminte și igienă, rechizite școlare și alimente. Ajutorul oferit este necesar atât pentru depășirea perioadei de iarnă cât și pentru susținerea elevilor în școală și prevenirea abandonului școlar, dar și pentru susținerea integrării sociale a acestora.

Alimente și haine pentru copiii din localitățile Ocnele Mari, Ștefănești, Dăești și Muereasca

Cu binecuvântarea Înaltpreasfințitului Părinte Varsanufie, Arhiepiscopul Râmnicului, Părintele Nicolae Dorin Buda a organizat în perioada de iarnă o serie de activități sociale, prin care au fost dăruite alimente și încălțăminte elevilor proveniți din familii cu situație financiară precară din localitățile Ocnele Mari, Ștefănești, Dăești și Muereasca.

„Podema tatipe - Ghetuțe calde”

Biroul Eparhial de Catehizare a rromilor, în cadrul programului social filantropic „Podema tatipe - Ghetuțe calde”, a organizat în data de 12 ianuarie o acțiune prin care au fost dăruite ghetuțe elevilor proveniți din familii cu situație financiară precară din Parohia Ștefănești.

„În perioada de iarnă numeroase familii de etnie rromă se confruntă cu dificultăți în asigurarea unei alimentații corespunzătoare, îmbrăcăminte și încălțăminte adecvată, sau în încălzirea locuințelor, fapt pentru care căutăm să le fim alături”, a precizat

părintele Nicolae.

O familie din cartierul Colonie Nuci din Râmnicu-Vâlcea ajutată cu lemne de foc

Prin Sectorul Social al Arhiepiscopiei Râmnicului, o familie de rromi cu situație financiară precară din comunitatea Colonie Nuci a primit lemne din partea Parohiei Trăistari din Protoieria Râmnicu-Vâlcea.

Activitatea a fost susținută de către părintele Nicolae Dorin Buda, inspector coordonator al Biroului Eparhial de Catehizare a rromilor, care coordonează o serie de proiecte de sprijinire a familiilor aflate în situații de risc,

datorită lipsei alimentelor, hranei, medicamentelor sau utilităților. Părintele Nicolae a vizitat în repetate rânduri familiile din această comunitate, oferindu-le alimente, obiecte de igienă sau încălțăminte pentru copii, în cadrul programului social filantropic „Podema tatipe - Ghețuțe călduțe”.

Arhiepiscopia Râmnicului a oferit sprijin acestei familii pentru a o ajuta să depășească perioada de iarnă, dar și pentru a-i ajuta pe cei patru copii să meargă la școală și să fie hrăniți corespunzător. Atunci când copiii suferă din cauza frigului ori nu primesc hrană consistentă, se manifestă disponibilitatea de a renunța la educație, la un mod de viață sanogen,

lucru care îi afectează în viitor”

Manifestări spiritual-culturale dedicate Zilei Dezrobirii Rromilor

În ziua de 20 februarie, cu prilejul împlinirii a 162 de ani de la Dezrobirea Rromilor, au avut loc o serie de manifestări spiritual-culturale dedicate Zilei Dezrobirii Rromilor.

La Catedrala Arhiepiscopală „Sfântul Nicolae” din Râmnicu-Vâlcea a fost săvârșită slujba de parastas pentru rromii decedați în lagărele naziste și în deportări. La slujbă au participat și reprezentanții rromilor din Județul Vâlcea.

În continuarea manifestărilor dedicate Zilei Dezrobirii Rromilor, la Biblioteca Județeană *Antim Ivireanul* din Râmnicu-Vâlcea, a avut loc un seminar dedicat istoriei și culturii etniei rome.

În cadrul colocviului, părintele Nicolae-Dorin Buda a prezentat proiectele culturale și sociale derulate de către Biroul de Catehizare a Rromilor din cadrul Arhiepiscopiei Râmnicului, pentru ca în continuare să fie prezentate aspecte privitoare la istoria și tradițiile acestei etnii, precum și dezbateri referitoare la identitatea culturală în contextul globalizării.

„Phirutno vas o des - Pelerin pentru o zi”

Cu binecuvântarea Înaltpreasfințitului Părinte Arhiepiscop Varsanufie, în data de 25 februarie, Părintele Nicolae Dorin Buda, inspector coordonator al Biroului Eparhial de Catehizare a rromilor din Arhiepiscopia Râmnicului, a organizat un pelerinaj

la Biserica Drăgănescu, Mănăstirea Radu Vodă din București și Catedrala Patriarhală din București.

În cadrul acestui pelerinaj, credincioșii au participat la Sfânta Liturghie la Mănăstirea Radu Vodă, unde s-au putut închina la racla cu moaștele Sfântului Nectarie mare făcător de minuni.

Prin pelerinaj, creștinul depășește dificultățile vieții și află în multe situații rezolvarea unor probleme. Pelerinajul înseamnă pentru mulți spațiul și timpul în care toți oamenii sunt la fel, în care nimeni nu dorește să arate diferența de condiție socială, bogăție, funcție și altele. Acest pelerinaj face parte din programul „Phirutno vas o des - Pelerin pentru o zi”.

Așa să lumineze lumina voastră înaintea oamenilor, așa încât să vadă faptele voastre cele bune și să slăvească pe Tatăl vostru Cel din ceruri! (Matei V, 16)

Cateheze în Protopopiatul Horezu

Cu binecuvântarea Înaltpreasfințitului Părinte Varsanufie, Arhiepiscopul Râmnicului, prin coordonarea Sectorului Învățământ și Activități cu tineretul, preoții Protopopiatului Horezu au reluat proiectele catehetice desfășurate în cadrul centrelor parohiale.

În ajunul sărbătoririi Sfântului Ioan Botezătorul, Pr. Mihai Cârțan, Parohia Horezu I, Pr. Claudiu Georgescu, Parohia Slăvești, Pr. Ioan-Lucian Manu, Parohia Dobriceni, Pr. Mihail Gherghina, Parohia Zătreni, Pr. Constantin-Valeriu Șerban, Parohia Urși, Pr. Mălin-Constantin Zamfir, Parohia Bodești I, au organizat primele întâlniri catehetice din acest an.

principiile și conținutul orei de Religie din școală”.

Sprrijin pentru familiile aflate în situații de risc social din Parohia Băbeni III

Cu sprijinul Sectorului Social și al Protopopiatului Râmnicu-Vâlcea, la începutul anului calendaristic, preoții din Parohia Băbeni III au oferit alimente familiilor aflate în situații de risc social.

„În perioada de iarnă, provocările pentru aceste familii sunt mai mari, acestea datorându-se de multe

Vorbind despre activitatea catehetică din cadrul parohiilor, părintele protoiereu Mihai Cârțan a precizat că aceasta „trebuie să fie continuă. Cateheza înseamnă împărtășirea învățăturii creștine prin procesul de învățare. Împlinind această poruncă dumnezeiască, Sfinții Apostoli au fost primii care au promovat-o. Prin cuvânt, toate au fost făcute de Dumnezeu. Tot prin cuvânt, propovăduit de Sfinții Apostoli și transmis prin tradiție episcopilor, preoților, se arată o misiune care are scopul de a împărtăși învățătura creștină atât colectiv, cât și individual. Prin această catehizare individuală se întărește ceea ce credinciosul a putut afla prin învățătura de obște, prin catehizarea mulțimilor. În felul acesta, cunoștințele pe care le primesc credincioșii prin catehizarea individuală se întăresc, se verifică, asemănându-se acest proces cu

ori de lipsa încălzirii corespunzătoare a spațiilor de locuit, de lipsa alimentației sau îmbrăcăminte corespunzătoare. În cadrul acestei activități filantropice au fost sprijinite 16 familii și ne propunem să ajutăm și alte persoane din comunitate”, a precizat Părintele Ion Dițoiu.

Alimente oferite familiilor nevoiașe din Parohia Băbeni I

Și în Parohia Băbeni I, au fost oferite alimente unor familii nevoiașe.

„Ne-am alăturat programelor sociale derulate de Sectorul Social și Protoieria Râmnicu-Vâlcea, pentru a sprijini familiile care se confruntă cu lipsuri materiale să ducă un trai decent. Fie că este vorba despre alimente sau îmbrăcăminte, persoanele defavorizate sunt sprijinite să aibă o nouă șansă de a-și îmbunătăți viața, însă, pentru aceasta îi consiliem și sprijinim pentru integrarea copiilor și prevenirea discriminării acestora în școli și grădinițe pe motivul lipsei unei alimentații corespunzătoare”, a precizat părintele Emil Rădulescu.

Activități educative și filantropice la Parohia Sfântul Andrei din Râmnicu-Vâlcea

În data de 13 ianuarie, părintele Laurențiu-Daniel Barbu de la Parohia Sfântul Andrei din Protopopiatul Râmnicu-Vâlcea, a reluat cursurile catehetice pe care le desfășoară la Centrul catehetic al parohiei. La final, copiii au primit pachete cu alimente.

„Ne bucură faptul că am reluat activitățile catehetice și social filantropice la începutul acestui an calendaristic. Mulțumirea noastră este cu atât mai mare cu cât, concomitent cu activitatea de înfrumusețare a noului locaș de cult, reușim să ne formăm drept o comunitate parohială care are capacitatea de a-și asuma și dezvolta proiecte filantropice, educative și misionare”, a subliniat părintele paroh.

„Eternul Eminescu” omagiat la Mănăstirea Ostrov de către tinerii Parohiei Băbeni I

În Ziua Culturii Naționale, 15 ianuarie, la Mănăstirea Ostrov din stațiunea Călimănești, s-a desfășurat cea de-a V-a ediție a manifestării „Eternul Eminescu”.

Evenimentul a fost organizat de către Parohia Băbeni I, în parteneriat cu Centrul Județean pentru Cercetarea și Promovarea Culturii Tradiționale Vâlcea, Primăria orașului Băbeni, Casa de Cultură „Dragoș Vrânceanu” Băbeni și Liceul „George Țârnea” din Băbeni.

Cu această ocazie, un grup de

elevi ai Liceului din Băbeni, membri ai Cercului Catehetic al Parohiei Băbeni I, au participat la slujba de pomenire, la finalul căreia au recitat versuri din lirica eminesciană și au depus flori la statuia poetului național Mihai Eminescu.

Evenimentul s-a bucurat de participarea elitistă a unor scriitori, oameni de cultură și artă, din partea C.J.C.P.C.T. Vâlcea și a Liceului „George Târnea”, care au rostit alocuțiuni în care au evocat personalitatea marelui om de cultură Mihai Eminescu și importanța creației sale în arealul culturii române.

„Cinstirea lanțului Sfântului Apostol Petru”, activitate catehetică la hramul bisericii parohiale din Foleștii de Sus

„Cinstirea lanțului Sfântului Apostol Petru” a fost așezată drept ala doilea hram al bisericii Parohiei Foleștii de Sus din Protopopiatul Horezu, pentru cinstirea ocrotitorilor, Sfinții Apostoli Petru și Pavel.

După terminarea slujbei de seară, a urmat un moment de lectură biblică în care s-a evidențiat minunea eliberării Sfântului Apostol Petru din temniță (*Fapte XII*, 1-11) și totodată zilele de cinstire în Biserică a Sfântului Apostol Petru, moment pregătit de părintele Emanoil Găman, parohul bisericii.

La activitatea catehetică, elevii au fost însoțiți și coordonați de către profesorul de religie Liviu Bogdan Tudor. În continuarea activităților catehetice elevii au continuat proiectul filantropic în cadrul căruia vizitează persoanele vârstnice, oferindu-le alimente și alte bunuri necesare traiului zilnic.

Întrunire pastoral-administrativă în Protopopiatul Drăgășani

Sub conducerea Părintelui Protoiereu Ion Dumitrașcu, preoții din cuprinsul Protopopiatului Drăgășani s-au reunit în sala de conferințe a Protoieriei, în data de 16 ianuarie, în ședință de lucru. Pe ordinea de zi s-au aflat raportul activităților pastoral-misionare din anul 2017, implementarea unor noi proiecte social-filantropice și a celor culturale și educative, prezența activă a parohiilor în viața moral-educatională a comunității, îngrijirea lăcașurilor de cult și a cimitirelor, precum și alte teme practice din viața și slujirea preoțească.

„Ținând cont de comemorarea în acest an a unității de neam și credință, cât și a făuritorilor Marii Uniri de la 1918 la nivelul Patriarhiei Române, suntem chemați la „a ne ruga unii pentru alții, să avem gândul lui Hristos!”. În viața sa personală și în slujirea Bisericii, preotul este chemat să cunoască experiența „lărgimii și lungimii, înălțimii și adâncimii căii lui Hristos, Cel mort și înviat” (*Efesenii III, 18*)”, a menționat părintele protoiereu, în deschiderea lucrărilor.

Cea de-a doua parte a ședinței a cuprins un moment de evocare a vieții și operei poetului național Mihai Eminescu, din ale cărui versuri a recitat părintele Liviu Rădulescu, de la Parohia *Prundeni II*, subliniind faptul că „Marele Eminescu este numit poet național, căci în el se găsește tot sufletul neamului nostru românesc”.

În încheierea întâlnirii preoților din Protopopiatul Drăgășani, părintele Sîia Luca-Georgian de la Parohia Valea Bisericii, Orlești, a susținut referatul *Slujirea preoțească - între lumina taborică și durerea răstignirii*, vorbind despre conștiința preoțească și angajamentul preotului în viața parohiei.

Activități sociale la Centrul de recuperare a tinerilor cu afecțiuni neuropsihiatrice Băbeni

Persoanele internate în Centrul de recuperare a tinerilor cu afecțiuni neuropsihiatrice Băbeni au primit în data de 25 ianuarie daruri constând în alimente, obiecte de îmbrăcăminte și încălțăminte, din partea Parohiei *Înălțarea Domnului - Ostroveni*, din Protoieria Râmnicu-Vâlcea.

La activitatea social - filantropică, organizată cu binecuvântarea Înaltpreasfințitului Părinte Varsanufie și coordonată de către părintele paroh Ion Dincă, au participat preoții slujitori ai Parohiei *Înălțarea Domnului - Ostroveni* și personalul medical de specialitate din cadrul instituției.

„Suferința și boala afectează nu numai omul exterior, ci și armonia sau sănătatea omului. Atunci când revenim în aceste centre înțelegem de fapt că îngrijirea bolnavilor nu se reduce la tratamentul medical, ci este nevoie ca și aceștia să re trăiască sentimentul acceptării și a bucuriei întâlnirii cu ceilalți. Beneficiarii centrului au primit daruri pe care le-am oferit cu multă dragoste acestor semeni ai noștri” a subliniat părintele paroh Ion Dincă.

Activități educativ-sociale la Parohia Valea Bisericii - Orlești

La începutul anului calendaristic, Parohia Valea Bisericii din Protopopiatul Drăgășani a reluat prin implicarea Consiliului și Comitetului Parohial și în colaborare cu Grupul de

inițiativă în educație și timp liber de calitate, seria proiectelor educative-sociale.

„Să-i îngrijim pe cei bolnavi” este un proiect educativ dar și social-filantropic desfășurat de tinerii voluntari ai parohiei care, sub îndrumarea preotului paroh, în fiecare dintre cele patru posturi de peste an, după săvârșirea Tainei Sfântului Maslu îi vizitează la casele lor pe cei bolnavi, bătrâni și singuri, împărțindu-le hrană.

„Trebuie să remarcăm faptul că implicarea tinerilor în sprijinirea bătrânilor din comuna Orlești, ce se resimte în toate aspectele comunității parohiale: misionar-pastoral, administrativ-gospodăresc, educațional-cultural și social-filantropic”, sublinia domnul profesor și consilier parohial, Zaharia Dragoș-Teodor.

Activități catehetice și sociale la Parohia Rusănești

În Protoieria Drăgășani s-au desfășurat proiecte educaționale și filantropice și în Parohia *Rusănești*, comuna Fântâțești, unde, la inițiativa părintelui Mihai-

Gabriel Făurar, se desfășoară parteneriatul educațional-social, încheiat între Parohie, Școala Gimnazială Fântâțești și Centrul de Servicii Sociale din localitate, în cadrul căruia copiii îndrumați de cadrele didactice organizează diverse ateliere de lucru, muzică, poezie, scenete de teatru, pictură și desen, iar la terminarea activităților primesc din partea parohiei pachete cu haine și alimente.

„Ne bucură faptul că doamna director, Corina Ene Diblaru, cadrele didactice, cât și conducerea autorităților locale ne sunt alături, având ferma convingere că numai împreună

reușim să așezăm în viața copiilor comunității noastre valorile moral-creștine, care stau la baza formării personalității fiecărui tânăr. Religia îi învață pe tineri să-L iubească pe Dumnezeu, să-și cinstească părinții, să-și cunoască istoria și valorile neamului, să fie solidari și harnici, responsabili față de propria persoană și față de cei din jur. Numai învățând acestea, ne putem împlini și avea un comportament moral”, arăta părintele paroh.

Seară de cateheză în Parohia Foleștii de Jos

În ajunul sărbătoririi Sfinților Trei Ierarhi, ocrotitorii bisericii parohiale din Foleștii de Jos, s-a săvârșit slujba Vecerniei cu Litie, la finalul căreia părintele Dumitru Diaconu a organizat o seară de

cateheză.

„Sfinții Trei Ierarhi au trăit adevărul Evangheliei ca început de viață veșnică încă din lumea aceasta și au învățat dreapta credință și dreapta viețuire pe toți păstoriții lor, precum și pe toți cei care au citit de-a lungul veacurilor scrierile lor. Pentru acești mari Arhipăstori, Biserica a folosit apelative deosebite ca: mari dascăli ai lumii și ierarhi, sfinți părinți ai Bisericii și mari păstori de suflete.

Modelul Sfinților Trei Ierarhi este și astăzi actual. Ei sunt modele pentru teologi de a dialoga cu valorile culturii perene și ale științelor universului, oferindu-ne profunde explicații despre sensul vieții și despre creația lui Dumnezeu, despre modestie și prietenie, despre dreptate și generozitate, despre viața pământească trecătoare, ca timp și loc de căutare a vieții cerești netrecătoare. Dacă păcatul, ca existență umană egoistă și posesivă, produce violență, certuri și războaie, Sfinții Trei Ierarhi ne învață să trăim în pace, să ne rugăm, să iubim pe semenii noștri și să-i ajutăm”, a subliniat părintele paroh.

Cercul pastoral misionar Ocnele Mari s-a întrunit la Parohia Râureni

Marți 6 februarie 2018, la Parohia Râureni din Râmnicu Vâlcea, județul Vâlcea, a avut loc prima întâlnire din acest an a preoților din cadrul Cercului pastoral-misionar Ocnele Mari, Protopopiatul Râmnicu-Vâlcea. Întâlnirea se încadrează în rândul evenimentelor dedicate Anului omagial al unității de credință și de neam și Anului comemorativ al făuritorilor Marii Uniri din 1918 și a debutat cu săvârșirea slujbei de Te Deum.

Prezent la lucrările cercului pastoral, Părintele Protoiereu Nicolae Proteasa a transmis cuvântul de binecuvântare al Înaltpreasfințitului Părinte Varsanufie, Arhiepiscopul Râmnicului, subliniind importanța acestor întâlniri pentru o cât mai rodnică pastorație a preoților în parohiile lor.

Tema întâlnirii, intitulată „Contribuția Bisericii la promovarea conștiinței naționale a poporului român și la făurirea statului român unitar modern”, a fost prezentată de părintele Gheorghe Chebăruș, preot paroh la Parohia Râureni. „Biserica Ortodoxă Română a mers împreună cu poporul, a fost în fruntea lui cu rugăciunea și cu acțiunea de luminare și de încurajare, săvârșind Sfânta Liturghie, folosind predica și cuvântul tipărit pentru a cultiva conștiința națională și idealul luptei pentru libertate și unitate națională ... Actul Marii Uniri nu a făcut decât să încheie drumul cel lung al căutării de sine a românilor. 1918 a fost anul legitimării noastre ca neam și țară – întreagă și indisolubilă...”. După susținerea temei au avut loc dezbateri pe tema unității de neam și de credință

În partea finală s-au discutat aspecte privitoare activitățile catehetice și duhovnicești, pastoral-misionare și administrative din cadrul parohiilor părintele protoiereu mulțumind preoților pentru inițiativă și conlucrare.

La această întâlnire au luat parte preoții parohi și preoții slujitori din parohiile: Adormirea Maicii Domnului, Sfântul Ioan Gură de Aur, Trăistari din orașul Ocnele Mari, Buda, Căzănești, Sfinții Arhangheli Mihail și Gavriil, Râureni și Troianu din municipiul Râmnicu Vâlcea.

Cercul pastoral-misionar „Băbeni” s-a întrunit la Parohia Mihăești II

La Parohia Mihăești II din comuna Mihăești, a avut loc în data de 5 februarie, întrunirea preoților din Cercul pastoral-misionar „Băbeni”.

Lucrările cercului au debutat cu săvârșirea slujbei de Te Deum, urmată de susținerea referatului cu tema „Unitatea de credință - temelie a unității Bisericii”, de către părintele Ion Turcu, preot paroh la Parohia Mihăești II.

„Mântuitorul Hristos S-a rugat pentru Biserica Sa. El S-a rugat ca toți cei care cred în El „să fie una”. Se roagă pentru unitate, deoarece știe că în lume există lucrarea vrăjmașului diavol, care caută să separe, să despartă și să învrăjbească. Prin aceasta, Mântuitorul Hristos ne arată că nu este suficient să vorbim despre unitatea Bisericii, ci trebuie să ne și rugăm pentru ea; să ne rugăm ca să putem păstra dreapta credință, să ne rugăm ca să putem păstra dreapta viață și să ne rugăm ca să putem păstra sfânta unitate de credință și iubire, comuniunea laolaltă între toți cei care cred în Tatăl, în Fiul și în Sfântul Duh ca fiind Dumnezeu adevărat, Izvorul vieții și al iubirii veșnice”, a subliniat părintele.

După prezentare s-au purtat discuții pe marginea temei susținute, dezbătându-se apoi probleme de ordin misionar-pastoral, cultural, social-filantropic și administrativ, apărute în cadrul vieții și activității preoților și enoriașilor din parohii.

Lucrările Cercului pastoral-misionar Râmnicu-Vâlcea Sud

Joi, 8 februarie, la Biserica Sfântul Ierarh Nicolae din Râmnicu-Vâlcea s-au desfășurat lucrările Cercului pastoral-misionar Râmnicu-Vâlcea Sud din Protoieria Râmnicu-Vâlcea.

Întrunirea preoților a debutat cu săvârșirea slujbei de Te Deum, după care Părintele Protoiereu Nicolae Proteasa a transmis cuvântul de binecuvântare din partea Înaltpreasfințitului Părinte Arhiepiscop Varsanufie, cuvânt ce a subliniat rolul activităților sociale și catehetice în lucrarea misionară a fiecărei parohii.

Părintele Vasile Popa, președintele cercului pastoral, a reamintit programul lucrărilor din acest an și proiectele catehetice comune ce urmează a fi desfășurate, după care părintele Mihai Bădițescu a susținut comunicarea „Unitatea de credință – temelie a unității Bisericii”.

„Unitatea este o însușire ființială a Bisericii, alături de sfințenie, sobornicitate și apostolicitate și ea nu poate fi distrusă. În Grădina Ghetsimani, Mântuitorul Se roagă pentru unitatea Bisericii, deoarece știe că în lumea păcatului există ispite și dezbinari. Prin aceasta, ne arată că nu este suficient să vorbim despre unitatea Bisericii, ci trebuie să ne și rugăm pentru ea; să ne rugăm ca să putem păstra dreapta credință, să ne rugăm ca să putem păstra dreapta viață, dar și să împlinim în viața noastră virtuțile, căci împlinindu-le devenim împreună mărturisitori”, a subliniat părintele Mihai Bădițescu.

Binecuvântare arhierescă pentru credincioșii Parohiei Sfântul Gheorghe -Nord

În Duminica Izgonirii lui Adam din Rai, Înaltpreasfințitul Părinte Varsanufie, Arhiepiscopul Râmnicului, a îndemnat pe credincioșii prezenți la Sfânta Liturghie, în Biserica Sfântul Mare Mucenic Gheorghe din Râmnicu-Vâlcea, să cultive semințele virtuților în ogorul inimilor acum, când „Răsărit-a primăvara postului și floarea pocăinței”.

În cuvântul de învățătură împărtășit credincioșilor prezenți la Sfânta Liturghie, Arhiepiscopul Râmnicului a subliniat importanța duhovnicească a acestei duminici din perioada Triodului, duminică ce deschide propriu-zis Postul Mare: „Începem în duminica aceasta călătoria duhovnicească în care se va afla sufletul nostru timp de patruzeci de zile, urcând treaptă cu treaptă către sărbătoarea Învierii Domnului. Duminica aceasta este numită Duminica iertării deoarece, nu doar în vechime, ci chiar și astăzi, așa cum este firesc, oamenii își cer iertare unul altuia pentru tot ceea ce au greșit, ca să înceapă Postul cel Mare în pace sufletească. Iertarea, ca rod al iubirii dumnezeiești, este semnul ucenicilor Domnului, așa cum Hristos Domnul ne învață: „Întru aceasta vor cunoaște toți că sunteți ucenicii Mei, dacă veți avea dragoste unii față de alții” (Ioan XIII, 35).

Tălcuind sensul duhovnicesc al pericopei evanghelice de astăzi, Înaltpreasfinția Sa a accentuat cele trei coordonate pe care trebuie să le urmărim

pe parcursul întregii perioade de pocăință: iertarea, postul și milostenia.

Referindu-se la iertare, Înaltpreasfințitul Părinte Varsanufie a întărit faptul că, prin aceasta, omul nu doar că se întoarce la starea sa după fire, în care dorințele lui se armonizează întru totul cu firea lui, dar prin aceasta Îl și urmează pe Mântuitorul Hristos: „Unul dintre dumnezeieștii Părinți spune că noi ne asemănăm cu Dumnezeu numai atunci când iertăm, pentru că El i-a iertat chiar și pe cei care L-au batjocorit, care L-au umilit, care L-au bătut și care L-au răstignit”. Subliniind necesitatea iertării la începutul Postului Mare, Chiriarhul Râmnicului a pus în inimile celor prezenți un cuvânt filocalic al Cuviosului Isaac Sirul: „Lasă-te prigonit și nu prigoni. Lasă-te răstignit și nu răstigni. Lasă-te nedreptățit și nu nedreptăți. Lasă-te bârfit și nu bârfi. Fii blând și nu zelos în rău”.

Pricina izgonirii lui Adam din Rai a fost, alături de neascultare, și lipsa cererii iertării: „De aceea, atunci când Dumnezeu l-a chemat pe Adam în răcoarea serii, când obișnuiau să vorbească, Adam s-a rușinat, întrebând fiind de Dumnezeu: „Unde ești, Adame?”, acesta a răspuns: „Nu pot să vin, pentru că sunt gol”. Și Dumnezeu l-a întrebat: „De unde știi că ești gol, nu cumva ai încălcat porunca Mea?”. Adam, ca și Iuda de altfel, dacă s-ar fi pocăit și ar fi recunoscut înaintea lui Dumnezeu: „Da, Doamne, sunt vinovat, iartă-mă!”, sigur ar fi primit iertarea de la Dumnezeu. Numai că Adam a preferat să dea vine pe altcineva și a acuzat-o

pe femeia pe care Dumnezeu i-a dat-o, zicând: „Femeia pe care mi-ai dat-o, aceea mi-a dat să mănânc”. Cu alte cuvinte, Tu, Doamne, ești vinovat, pentru că mi-ai dat o femeie care m-a sfătuit rău. Atunci Dumnezeu l-a alungat din Rai și această despărțire a lui Adam și a întregii omeniri de unirea desăvârșită cu Dumnezeu a durat până când Domnul nostru Iisus Hristos S-a întrupat, S-a răstignit pentru noi, a înviat pentru noi, S-a înălțat la cer și a trimis pe Duhul Sfânt să rămână cu noi până la sfârșitul veacurilor.

Astfel, dacă prin vechiul Adam, toți am fost izgoșiți din Rai, Noul Adam ne aduce posibilitatea întoarcerii în Casa Tatălui Cereșc”.

Aprofundând cea de-a treia coordonată a perioadei de postire, prezentată de pericopa evanghelică a duminicii, Înaltpreasfințitul Părinte Varsanufie, Arhiepiscopul Râmnicului, a arătat celor de față importanța milosteniei ca și concretizare a iubirii noastre față de aproapele: „tot în Evanghelie vedem că Sfântul Apostol și Evanghelist Matei vorbește despre o comoară pe care noi trebuie să ne-o câștigăm în cer, o comoară ce ar putea să ne asigure viața cea veșnică.

Comoara de care ne vorbește Mântuitorul este comoara faptelor bune, pentru că spune că oricine își strânge comoară pe pământ, acela nu se va bucura de ea pentru că o strică moliile ori rugina. De aceea, mult mai de folos este să câștigăm comoară în ceruri. Pentru a fi iertat, omul trebuie să ierte, pentru a fi miluit,

credinciosul trebuie să miluiască. Fiecare faptă bună a noastră este scrisă în ceruri și reprezintă un zălog al mântuirii noastre”.

În cuvântul său de învățătură, Înaltpreasfințitul Părinte Varsanufie a anticipat duminicile ce vor urma, ca repere duhovnicești în drumul către învierea sufletelor noastre: „Ne stau înainte șapte săptămâni. Mai întâi, șase săptămâni în care în fiecare duminică vom avea câte un reper duhovnicesc spre urcușul către Înviere. Astfel, în prima duminică, vom cinsti biruința pe care creștinii au avut-o atunci când una dintre împărătesele Bizanțului a restabilit cultul icoanelor, ca biruință veșnică a drepte credințe, apoi o să ne stea înainte exemplul desăvârșit al rugăciunii Sfântului Grigorie Palama, cel care a văzut lumina arătată ucenicilor Mântuitorului atunci când Acesta S-a

schimbat la Față. În duminica a treia vom cinsti Sfânta Cruce, pentru că prin Cruce vine mântuirea la toată lumea, întărindu-ne în efortul nostru duhovnicesc la înjumătățirea Postului Mare. Urmează duminica a patra, a Sfântului Ioan Scărarul, în care ni se amintește că viața noastră trebuie să fie o scară pe care să urcăm către cer. Apoi a cincea duminică ne arată pocăința Sfintei Maria Egipteanca, punând înaintea ochilor noștri sufletești faptul că Dumnezeu nu se uită la păcatele noastre, atunci când există pocăință. Urmează Duminica Floriilor și apoi Săptămâna Sfintelor Pătimiri.

Aceasta este călătoria pe care o începem împreună din ziua aceasta, călătorie pe care să ne ajute

Dumnezeu să o ducem cu vrednicie, căutând mai des pe duhovnicii noștri, dorind să ne mântuim, să ne curățim de păcate, căutând să fim mai aproape de Dumnezeu”.

Înaltpreasfințitul Părinte Varsanufie și-a încheiat cuvântul îndemnându-i pe cei prezenți să cultive semințele virtuților în toată această perioadă „ca ele să rodească în pâinea Cuvântului lui Dumnezeu, ce ne va sătura în timpul Postului Mare, și să continuăm cu credință lupta împotriva patimilor, luând, în loc de sabie, postul care taie toată răutatea din sufletele noastre”.

Proiectul filantropic Să-i îngrijim pe cei bolnavi la Parohia Valea Bisericii

Sub îndrumarea Sectorului Social-Filantropic, în Parohia Valea Bisericii-Orlești din Protopopiatul Drăgășani s-a desfășurat în perioada Postului Mare proiectul pastoral-filantropic *Să-i îngrijim pe cei bolnavi*.

În fiecare sâmbătă și duminică, după săvârșirea Sfintei Liturghii, au fost organizate cateheze cu tinerii și seri duhovnicești, având teme cu valențe morale și filantropice. La inițiativa părintelui paroh, Sîia Luca-Georgian, membrii grupului catehetic vizitează bătrânii singuri și bolnavi din cuprinsul parohiei, oferindu-le alimente și haine. Mulți dintre aceștia beneficiază doar de o pensie foarte mică din care, cu greu își pot asigura cele necesare traiului de zi cu zi. Întâlnirea cu tinerii alungă într-un anume fel tristețea de pe chipurile acestora, întrucât, rămași singuri își poartă cu demnitate amărăciunea bătrâneților.

La sfârșitul primei săptămâni din Postul cel Mare, toți cei implicați activ în acest proiect parohial mărturisesc faptul că milostenia restaurează și sfințește chipul lui Dumnezeu din noi, înțelegând cu adevărat

că atunci când facem milostenie, a v e r e a noastră nu se împuținează, ci sporește. Dând milostenie, facem cea mai bună investiție, după cum ne învață Sfântul Ioan Gură de Aur.

Activități la Centrul de zi „Dreptul Simeon” al Parohiei Târg Horezu

În prima săptămână a Postului Sfințelor Paști, părintele Constantin-Dorel Vulpe de la Parohia Târg Horezu a organizat o întâlnire catehetică pentru bătrânii de la centrul de zi „Dreptul Simeon”.

Întâlnirea a avut loc în Biserica Adormirea Maicii Domnului, iar în cadrul acesteia a fost prezentată tema „Valoarea postului în lumina trăirii duhovnicești și a faptelor bune”.

„Faptele bune sunt urmarea firească a credinței. Credința în Dumnezeu devine un fundament pentru faptele ulterioare ale omului. Nu de puține ori am sesizat cum noi, creștini fiind, mărturisim declarativ credința noastră în Dumnezeu, dar alergăm după alte lucruri în viața aceasta, ori avem alte priorități. Nu de puține ori avem în vedere pe Dumnezeu ca finalitate și țință a vieții noastre, după cum afirma și Părintele Dumitru Stăniloae și iarăși, nu de puține ori ne comportăm ca atare. Faptul că avem momente în care nu Dumnezeu și mântuirea sunt o prioritate a vieții, ne determină să credem că avem ceea ce Mântuitorul sancționează adesea și la ucenicii Săi când îi numea „puțin credincioși”, a subliniat părintele Constantin Vulpe.

Procesiuni cu sfintele icoane în parahiile din Protoieria Călimănești

Cu binecuvântarea Înaltpreasfințitului Părinte Varsanufie, Arhiepiscopul Râmnicului, în parahiile Boișoara, Bumbuiști și Găujani din Protoieria Călimănești în Duminica Ortodoxiei, s-au organizat procesiuni cu Sfintele Icoane.

La Parohia Boișoara, procesiunea a început după Sfânta Liturghie, copiii purtând icoane pictate de ei în cadrul atelierului de pictură pe sticlă organizat în parohie.

Credincioșii au făcut popas la fiecare troiță din localitate, iar preotul paroh Mihai Cristian Mitu a rostit rugăciuni de sfințire a icoanelor.

La procesiunea organizată în Parohia Găujani au participat și preoții din parahiile învecinate,

credincioși și elevi ai școlii din localitate. „Rațiunea existenței icoanei este prezentată de către Sfântul Ioan Damaschinul, care, combătându-i pe iconoclaști, spune: „Fiindcă sfinții au fost plini de Duhul Sfânt, în viață fiind, chiar și când au trecut la cele veșnice, harul Sfântului Duh s-a pogorât asupra lor în morminte și asupra chipurilor lor în icoane, nu în esență, ci după lucrare“. Așadar, lucrarea Duhului - condiție a vederii duhovnicești a lui Hristos (Ioan XV, 26), este esențială pentru teologia icoanei. Sfântul Vasile cel Mare (+379) spune că ceea ce cuvântul transmite prin auz, pictura arată în tăcere și prin imagine, devenind astfel o carte de teologie, ce transpune dogma în culori”, a subliniat părintele Rodinel Mureșan în omilia rostită în această zi.

Proiect social - filantropic la Parohia Blejani

Cu binecuvântarea Înaltpreasfințitului Părinte Varsanufie, Arhiepiscopul Râmnicului și sub îndrumarea Sectorului Social-Filantropic din cadrul Arhiepiscopiei, în Protoieria Drăgășani s-au derulat mai multe proiecte pastoral-filantropice, în perioada Postului Mare.

În data de 28 februarie, din încredințarea părintelui protoiereu Ion Dumitrașcu, a avut loc o nouă etapă a proiectului pastoral-filantropic *Să-i îngrijim pe cei bolnavi*, inițiat în Parohia Valea Bisericii-Orlești, activitatea fiind desfășurată în cadrul Căminului de bătrâni Scundu. Astfel, preoții Mihai Sorin de la Parohia Blejani-Scundu și Sîia Luca-Georgian de la Parohia Valea Bisericii-Orlești, au săvârșit slujba Tainei Sfântului Maslu în mijlocul bătrânilor și a personalului Centrului Social din cadrul Primăriei Scundu.

În cuvântul de mângâiere duhovnicească, adresat celor prezenți, părintele Sîia Luca-Georgian a menționat faptul că „de multe ori suntem răniți sufletește și suferim durere atunci când ne confruntăm cu greutăți care ne zdrobesc inima. Noi însă trebuie să ne ridicăm, cu ajutorul lui Dumnezeu, deasupra acestor necazuri și experiențe negative, izbutind să prefacem suferința pricinuită în inimă, în energie duhovnicească, leac al bolilor sufletești sau trupești, având gândul la cele de sus (Filipeni IV,8)”.

Există o legătură între credință și faptă, în sensul că din fapte se poate vedea credința omului, de aceea, dacă o credință nu este încununată cu fapte pe măsură, ea este doar una formală. Acest lucru îl arată Sfântul Apostol Iacob zicând: „Tu ai credință, iar eu am fapte; arată-mi credința ta fără fapte și eu îți voi arăta, din faptele mele, credința mea” (Iacov II, 18), deoarece „credința fără fapte este moartă” (Iacov II, 17).

Rugăciunea este, de asemenea, liman bun celor înviforați și doctorie mântuitoare, care împiedică

păcatele și vindecă nelegiuirile. Rugăciunea este în aceeași măsură forma prin care se ajunge la Dumnezeu.

Să căutăm, aşadar, ca prin faptele noastre să fim lucrători ai darurilor primite de la Bunul Dumnezeu și să devenim mărturitori ai credinței celei adevărate prin faptele de milostenie pe care le săvârșim față de cei care se află în boală și în suferință.

La final, părintele Mihai Sorin a apreciat în mod deosebit eforturile autorităților locale în susținerea socială a celor în vârstă și singuri, arătând roadele parteneriatelor social-educative dintre parohiile din localitățile Scundu și Orlești cu centrele de bătrâni și copii ale acestor comune. Ultimul moment al activității l-a constituit împărțirea de alimente din partea celor două parohii beneficiarilor Căminului de bătrâni din Scundu.

Sfântul Teodor Studitul:

*Domnul, neîncetat, cu îndemn ne
îndeamnă să alegem viața cea veșnică!*

*Să fugim, rogu-vă, de patimă, fiindcă aceasta
este locul unde se meșteșugește trădarea. Să
fugim de întuneric, fiindcă acesta ne smulge
din îmbrățișarea Stăpânului; să fugim și de
orice altă patimă care ne împresoară sărmanul
nostru suflet; vorbesc despre mânie, despre
pizmă, despre furie, despre iubirea de sine,
despre îndărătnicia în propriile păreri, despre
viețuirea în singurătate. Feriți-vă să petreceți
în însingurare, ca să fiți feriți de blestemul
Domnului care atârână asupra voastră. Căci zice:
„Vai de cel singur, că, de ar fi să cadă, nu este
nimeni care să-l ridice!” (Ecl. IV, 10).*

*Vedeți, fraților, judecata lui Dumnezeu; luați
aminte la ochiul cel mare al lui Dumnezeu,
care se uită la voi neadormit și de care nu trece
nevăzut nimeni, nici de-ar fi săvârșit ceva în
cele ascunse ale inimii, ca să nu mai zic de cele
pe care omul le face în afara lui. Luați aminte la
osânda morții, să nu înșface moartea pe cineva
nepregătit, rogu-vă, și nici nedeșăvârșit. Nu este
o mică pierdere lipsirea de Dumnezeu, lipsirea
de Împărăția Cerurilor, judecata și răsplata cea
veșnică, pe care nu o va putea răbda nici un
trup, nici măcar închipuită, darămite ajunsă la
experiență. Aceasta ne va ajunge, dacă nu vom
săvârși cele plăcute lui Dumnezeu.*

*Așadar, ca să putem noi să fugim din calea
mâniei ce va să vină peste fiii neascultării (Ef.
V, 6), să înfăptuim, rogu-vă, cele poruncite,
să-L cinstim pe Dumnezeu încă de pe acum.
Pe cât își dă seama cineva despre sine că îi este
de trebuință, să se curățească pe sine, să-și
înnoiască sufletul, călăuzindu-l înspre voia
lui Dumnezeu. Căci aproape este Domnul de
toți cei ce-L cheamă pe El (Ps. CXLIV, 18) și
în fiecare zi ne primește pocăința, în fiecare zi
ne ridică păcatele și neîncetat cu îndemn ne
îndeamnă să alegem viața cea veșnică, pe care
să ne învrednicim a o dobândi, întru Însuși
Hristos, Domnul nostru, Căruia I se cuvin slava
și puterea, împreună cu Tatăl și cu Duhul Sfânt,
acum și pururea și în vecii vecilor. Amin!*

Sursă:

*Cateheza a noua a Sfântului Teodor Studitul,
Revista Martyria, Nr. 2, Iulie-Decembrie 2016,
Editura Praxis a Arhiepiscopiei Râmnicului.*

COLEGIUL DE REDACȚIE

Președinte:

Înaltpreasfințitul Părinte Varsanufie
Arhiepiscopul Râmnicului

Director:

Pr. Dr. Ștefan Zară, *Consilier cultural*

Redactor-șef:

Pr. Constantin Olariu

Redactori:

Pr. Dr. Mercurie Daniel Apostol

Pr. Mihail Cazacu

Gabriel Moșteanu

Nicolae Bălașa

Secretar de redacție:

Silviu Marian Dumitrașcu

Tehnoredactare și grafică:

Editura Praxis a Arhiepiscopiei Râmnicului

E-mail:

praxis@arhiepiscopiamrnicului.ro

editurapraxis@gmail.com

Telefon/Fax:

0350. 419. 524

Adresă:

Arhiepiscopia Râmnicului

Str. Arhiepiscopiei, Nr. 1, Râmnicu-Vâlcea

Cod. 240178, O.P. 4, C.P. 419, Județul Vâlcea

Revista PRAXIS Anul III, Nr. 1

ianuarie - februarie 2018

ISSN: 2457-5577 ISSN-L: 2457-5577

EPITAFUL DE LA COZIA

De o valoare artistică remarcabilă, impresionând prin somtuozitatea și strălucirea firului de aur și argint cu care a fost lucrat, Epitaful cozian este și cel mai vechi dintre cele păstrate în Țara Românească și Moldova, alăturându-se Bederniței și Orarului de la Tismana (cca. 1381-1383) și anterior Aerului de la Rădăuți (datat la începutul secolului al XV-lea).

Păstrând înscris în partea stângă a chenarului anul 6904 (1396), epitaful reprezintă o lucrare cu un pronunțat caracter bizantin care descoperă, prin eleganța gesturilor, echilibru și monumentalitatea creației, maturitatea stilistică a acestei arte aflate în plină etapă de dezvoltare în țările române.

Epitaful a fost alcătuit dintr-o fâșie de atlas violet închis, lungă de 1,45 m, brodată cu fir de aur și argint. Este reprezentat Trupul neînsuflețit al lui Iisus Hristos, înfășurat peste coapse cu un lîntoliu și așezat pe o lespede dreptunghiulară. Capul Mântuitorului este înconjurat de o aureolă crucigeră, pletele ieșind de sub ea și acoperindu-I umerii. Maica Domnului aplecată deasupra Mântuitorului, Îl cuprinde în brațe și își reazămă capul pe pieptul Lui. La picioarele

Mântuitorului stă prosternat Sf. Ioan Teologul, iar patru îngeri nimbați, în veșminte diaconești cu orare, oficiază Sfânta Liturghie. Îngerii din mijloc țin în mâini ripide cu serafimi, iar cei de la margine, cădesc cu mâna dreaptă, în timp ce cu mâna stângă poartă făcliere terminate în semilune. În partea de jos a lespedii, o bandă verde, îngustă, împodobită cu flori, închipuie pământul.

Inscripțiile grecești de deasupra îngerilor și din spațiile libere au următorul conținut: „Sfânt, sfânt, sfânt este Iisus Hristos...”, „Maica Domnului”, „Sfântul Ioan Teologul”. O inscripție slavonă reproduce troparul din Sâmbăta Mare de la Liturghia Sfântului Vasile: „Să tacă tot trupul omenesc și să stea cu frică și cutremur că Împăratul împăraților și Domnul domnilor, Hristos Dumnezeuul nostru vine să se junghie și să se dea spre mâncare credincioșilor, mergând înaintea Lui cete îngerești, împreună cu toată începătoria și stăpânirea, heruvimii cei cu ochi mulți și serafimii cei cu câte șase aripi, care își acoperă fețele și strigă Sfânt, Sfânt, Sfânt. În anul 6904 (1396)”.

Reprezentativ pentru ultima epocă de înflorire a artei bizantine, epitaful este conservat și expus la Muzeul Național de Artă al României.

